

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma rozšírená komora)

z 1. marca 2023 *

„Colná únia – Nariadenie (EÚ) č. 952/2013 – Určenie nepreferenčného pôvodu niektorých motocyklov vyrábaných spoločnosťou Harley-Davidson – Vykonávacie rozhodnutie Komisie požadujúce zrušenie rozhodnutí týkajúcich sa záväzných informácií o pôvode tovaru, ktoré prijali vnútroštátne colné orgány – Pojem ‚operácie spracovania alebo opracovania, ktoré nie sú hospodársky odôvodnené‘ – Právo byť vypočutý“

Vo veci T-324/21,

Harley-Davidson Europe Ltd, so sídlom v Oxforde (Spojené kráľovstvo),

Neovia Logistics Services International, so sídlom vo Vilvoorde (Belgicko),

v zastúpení: O. van Baelen, G. Lebrun, advokáti, a T. Lyons, KC,

žalobkyne,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: F. Clotuche-Duvieusart a M. Kocjan, splnomocnené zástupkyne,

žalovanej,

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma rozšírená komora),

na poradách v zložení: predseda komory S. Papasavvas, sudcovia J. Svenningsen, M. Jaeger, C. Mac Eochaidh (spravodajca) a T. Pynnä,

tajomník: I. Kurme, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po pojednávaní z 21. septembra 2022,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

- 1 Touto žalobou podanou na základe článku 263 ZFEÚ sa žalobkyne, spoločnosti Harley-Davidson Europe Ltd (ďalej spolu so skupinou, do ktorej patrí, len „Harley-Davidson“) a Neovia Logistics Services International (ďalej len „Neovia“), domáhajú zrušenia vykonávacieho rozhodnutia Komisie (EÚ) 2021/563 z 31. marca 2021 o platnosti určitých rozhodnutí týkajúcich sa záväzných informácií o pôvode tovaru (Ú. v. EÚ L 119, 2021, s. 117, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), určeného Belgickému kráľovstvu. Európska komisia týmto rozhodnutím požiadala o zrušenie dvoch rozhodnutí týkajúcich sa záväzných informácií o pôvode tovaru (ďalej len „rozhodnutia ZIPT“), ktoré boli prijaté v prospech spoločnosti Neovia na účet spoločnosti Harley-Davidson a ktoré sa týkali dovozu určitých kategórií motocyklov vyrábaných spoločnosťou Harley-Davidson v Thajsku do Európskej únie cez Belgicko.

I. Právny rámec

- 2 Podľa článku 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie (Ú. v. EÚ L 269, 2013, s. 1, ďalej len „colný kódex“), sa týmto nariadením ustanovuje Colný kódex Únie, ktorým sa stanovujú všeobecné pravidlá a postupy uplatniteľné na tovar, ktorý vstupuje na colné územie Únie alebo je z neho prepravený.
- 3 Hlava II colného kódexu, nazvaná „Faktory, na základe ktorých sa uplatňuje dovozný alebo vývozný clo a iné opatrenia týkajúce sa obchodu s tovarom“, stanovuje okrem iného pravidlá v oblasti určovania pôvodu tovaru, ktoré slúžia najmä na určenie dovozného cla a iných opatrení, ktoré sa uplatnia na daný tovar.
- 4 Konkrétne podľa článku 56 ods. 1 colného kódexu, ktorý je obsiahnutý v uvedenej hlave II, je dovozný a vývozný clo, ktoré sa má zaplatiť, založené na Spoločnom colnom sadzobníku a ostatné opatrenia stanovené osobitnými predpismi Únie v oblasti obchodu s tovarom sa v prípade potreby uplatnia v súlade s nomenklatúrnym zatriedením tohto tovaru.

A. O pôvode tovaru

- 5 Colný kódex stanovuje tri kategórie pravidiel určovania pôvodu tovaru, a to pravidlá týkajúce sa nepreferenčného pôvodu tovaru, pravidlá týkajúce sa preferenčného pôvodu tovaru a pravidlá na určenie pôvodu určitého tovaru.
- 6 Konkrétne článok 59 colného kódexu stanovuje, že články 60 a 61 stanovujú pravidlá určovania nepreferenčného pôvodu tovaru na účely uplatňovania po prvé Spoločného colného sadzobníka s výnimkou opatrení uvedených v článku 56 ods. 2 písm. d) a e), po druhé iných opatrení, než sú sadzobné opatrenia, stanovených osobitnými predpismi Únie v oblasti obchodu s tovarom a po tretie iných opatrení Únie týkajúcich sa pôvodu tovaru.
- 7 Článok 60 colného kódexu týkajúci sa získania nepreferenčného pôvodu tovaru tak stanovuje:

„1. Za tovar, ktorý má pôvod v jedinej krajine alebo na jedinom území, sa považuje tovar úplne získaný v takejto krajine alebo na takomto území.

2. Tovar, na ktorého výrobe sa zúčastňuje viac ako jedna krajina alebo územie, sa považuje za tovar s pôvodom v krajine alebo na území, kde sa vykonalo jeho posledné, podstatné

a hospodársky odôvodnené zušľachtenie alebo prepracovanie, a to v podnikoch vybavených na tento účel, ktorého výsledkom je nový výrobok alebo ktoré predstavuje dôležitý stupeň výroby.“

- 8 Podľa článku 62 colného kódexu je Komisia splnomocnená v súlade s článkom 284 prijímať delegované akty, v ktorých ustanoví pravidlá, na základe ktorých sa tovar, pri ktorom sa na účely uplatňovania opatrení Únie uvedených v článku 59 požaduje určenie nepreferenčného pôvodu, považuje za tovar úplne získaný v jedinej krajine alebo na jedinom území alebo za tovar, ktorého posledné, podstatné a hospodársky odôvodnené zušľachtenie alebo prepracovanie sa uskutočnilo v tejto krajine alebo na tomto území, a to v podnikoch vybavených na tento účel, pričom výsledkom je nový výrobok alebo toto spracovanie alebo opracovanie predstavuje dôležitý stupeň výroby, v súlade s článkom 60.
- 9 Komisia na tomto základe prijala delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2015/2446 z 28. júla 2015, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013, pokiaľ ide o podrobné pravidlá, ktorými sa bližšie určujú niektoré ustanovenia Colného kódexu Únie (Ú. v. EÚ L 343, 2015, s. 1, ďalej len „delegovaný akt CKÚ“).
- 10 Článok 33 delegovaného aktu CKÚ uvádza spresnenia týkajúce sa operácií spracovania alebo opracovania, ktoré nie sú hospodársky odôvodnené. Tento článok stanovuje:
- „Operácia spracovania alebo opracovania vykonaná v inej krajine alebo na inom území sa nepovažuje za hospodársky odôvodnenú, ak sa na základe dostupných skutočností zistí, že účelom takejto operácie bolo vyhnúť sa uplatňovaniu opatrení podľa článku 59 [colného kódexu, ktorý sa týka uplatňovania Spoločného colného sadzovníka a iných opatrení Únie, či už sadzobných, alebo nie, týkajúcich sa pôvodu tovaru dovezeného do Únie].
- ...“

B. O rozhodnutiach týkajúcich sa pôvodu

- 11 Článok 33 colného kódexu týkajúci sa rozhodnutí vo veciach záväzných informácií stanovuje:
- „1. Colné orgány vydávajú na základe žiadosti rozhodnutia, ktoré sa týkajú záväznej informácie o nomenklatúrnom zatriedení tovaru (ďalej len ‚rozhodnutia ZINZ‘) alebo rozhodnutia [ZIPT].
- ...“
3. Rozhodnutia ZINZ a ZIPT sú platné po dobu troch rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti rozhodnutia.
- ...“
- 12 Článok 19 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2015/2447 z 24. novembra 2015, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá vykonávania určitých ustanovení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 (Ú. v. EÚ L 343, 2015, s. 558), zavádza výmenu údajov v súvislosti s rozhodnutiami ZIPT a v odseku 1 predovšetkým uvádza, že „colné orgány postupujú Komisii príslušné údaje rozhodnutí ZIPT“, ktoré prijali, „raz za štvrtrok“.

13 Článok 34 ods. 11 colného kódexu stanovuje:

„Komisia môže prijať rozhodnutia, v ktorých členské štáty žiada o zrušenie rozhodnutí ZINZ alebo ZIPT, aby sa zaistilo správne a jednotné nomenklatúrne zatriedenie tovaru alebo určenie jeho pôvodu.“

14 Článok 37 ods. 2 colného kódexu okrem iného uvádza, že Komisia prijíma rozhodnutia, ktorými sa od členských štátov požaduje zrušenie rozhodnutí ZIPT, a to prostredníctvom vykonávacích aktov prijatých v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 285 ods. 2 colného kódexu.

15 Z týchto ustanovení v podstate vyplýva, že vnútroštátne colné orgány môžu na žiadosť dovozcov, ktorí chcú získať záruky v súvislosti s výkladom pravidiel umožňujúcich určiť nepreferenčný pôvod tovaru dovezeného do Únie, prijať rozhodnutia, ktorými sa oficiálne uzná zemepisný pôvod uvedeného tovaru. Okrem toho Komisia, ktorá je pravidelne informovaná zo strany týchto orgánov, môže od nich žiadať, aby zrušili prijaté rozhodnutia, pokiaľ sa *a posteriori* domnieva, že toto určenie pôvodu uvedenými colnými orgánmi nie je správne.

C. O opatreniach obchodnej politiky

16 Podľa článku 5 bodu 36 colného kódexu „obchodnopolitické opatrenia“ sú nesadzobné opatrenia stanovené v rámci spoločnej obchodnej politiky formou predpisov Únie upravujúcich medzinárodný obchod s tovarom.

17 V tejto súvislosti prijal normotvorca Únie nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 654/2014 z 15. mája 2014 o výkone práv Únie na účely uplatňovania a presadzovania pravidiel medzinárodného obchodu, ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 3286/94 stanovujúce postupy Spoločenstva v oblasti spoločnej obchodnej politiky s cieľom zaistenia uplatňovania práv Spoločenstva podľa pravidiel medzinárodného obchodu, najmä tých, ktoré boli vytvorené pod záštitou Svetovej obchodnej organizácie (Ú. v. EÚ L 189, 2014, s. 50).

18 Podľa článku 4 ods. 1 nariadenia č. 654/2014, ak je v prípadoch uvedených v článku 3 tohto nariadenia potrebné prijať opatrenia na ochranu záujmov Únie, Komisia prijme vykonávacie akty stanovujúce vhodné opatrenia obchodnej politiky.

19 Na základe nariadenia č. 654/2014 a najmä jeho článku 4 ods. 1 Komisia konkrétne prijala vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2018/886 z 20. júna 2018 o určitých opatreniach obchodnej politiky týkajúcich sa určitých výrobkov s pôvodom v Spojených štátoch amerických a ktorým sa mení vykonávacie nariadenie (EÚ) 2018/724 (Ú. v. EÚ L 158, 2018, s. 5).

II. Okolnosti predchádzajúce sporu

20 V júni 2018 vláda Spojených štátov amerických uložila dodatočné clá vo výške 25 % a 10 %, v príslušnom poradí, na dovoz ocele a na dovoz hliníka z Únie (ďalej len „clá uložené podľa článku 232 zákona z roku 1962 o rozšírení obchodu“) s cieľom podporiť a zvýšiť domácu produkciu týchto výrobkov.

- 21 V reakcii na zavedenie ciel uložených podľa článku 232 zákona z roku 1962 o rozšírení obchodu prijala Komisia 20. júna 2018 nariadenie 2018/886, ktoré stanovilo uplatňovanie dodatočných ciel na dovoz výrobkov s pôvodom v Spojených štátoch amerických, ako sú vymenované v prílohách I a II k tomuto nariadeniu.
- 22 Podľa článku 2 písm. a) a prílohy I k nariadeniu 2018/886 bolo stanovené, že na výrobky zodpovedajúce číselnému znaku nomenklatúry 8711 50 00, konkrétne „motocykle... s vratným piestovým spaľovacím motorom s objemom valcov presahujúcim 800 cm³“, sa uplatnia v prvej fáze dodatočné clá vo výške 25 %, a to od 22. júna 2018.
- 23 Okrem toho podľa článku 2 písm. b) a prílohy II k nariadeniu 2018/886, ktoré sa tiež týkali výrobkov zodpovedajúcich číselnému znaku nomenklatúry 8711 50 00, sa na tieto výrobky mali uplatniť v druhej fáze dodatočné clá vo výške 25 %, a to v podstate najneskôr od 1. júna 2021.
- 24 Po uverejnení nariadenia 2018/886 v *Úradnom vestníku Európskej únie* bola teda americká spoločnosť Harley-Davidson, ktorá sa špecializuje na výrobu motocyklov, informovaná o uplatnení dodatočných ciel na jej výrobky dovážané do Únie zo Spojených štátov vo výške 25 % od 22. júna 2018, a potom ďalších 25 % najneskôr od 1. júna 2021, čo bude spolu so zmluvnou colnou sadzbou vo výške 6 % predstavovať celkovú sadzbu pre jej motocykle vo výške 31 % od 22. júna 2018, a potom 56 % najneskôr od 1. júna 2021.
- 25 Dňa 25. júna 2018 Harley-Davidson predložila Securities and Exchange Commission (Komisia pre cenné papiere a burzu, Spojené štáty, ďalej len „SEC“) správu prostredníctvom formulára 8-K (*Form 8-K Current Report*, ďalej len „formulár 8-K“). Tento formulár 8-K mal informovať akcionárov tejto spoločnosti o uplatnení dodatočných ciel uvedených v bode 24 vyššie a o ich dôsledkoch na jej činnosť. V tomto formulári Harley-Davidson oznámila svoj úmysel presunúť výrobu niektorých motocyklov určených na trh Únie zo Spojených štátov do svojich medzinárodných prevádzok v inej krajine s cieľom vyhnúť sa predmetným opatreniam obchodnej politiky Únie.

- 26 Vo formulári 8-K Harley-Davidson konkrétne uviedla:

„Európska únia prijala clá na rôzne výrobky vyrábané v Spojených štátoch vrátane motocyklov Harley-Davidson. Tieto clá, ktoré vstúpia do platnosti 22. júna 2018, boli uložené v reakcii na clá, ktoré Spojené štáty uložili na oceľ a hliník vyvážené z [Únie] do Spojených štátov.

V dôsledku toho sa clo [Únie] na motocykle Harley-Davidson vyvezené zo Spojených štátov zvýši zo 6 % na 31 %. Harley-Davidson odhaduje, že toto clo povedie k dodatočným nákladom vo výške približne 2 200 amerických dolárov na jeden motocykel vyvážený zo Spojených štátov do [Únie].

...

S cieľom čeliť značným nákladom tohto dlhodobého colného zaťaženia Harley-Davidson implementuje plán presunu výroby motocyklov určených pre [Úniu] zo Spojených štátov do svojich medzinárodných zariadení, aby sa vyhla colnému zaťaženiu. Harley-Davidson predpokladá, že zvýšenie výroby v medzinárodných továrňach si bude vyžadovať dodatočné investície a môže trvať najmenej 9 až 18 mesiacov, kým dôjde k úplnému dosiahnutiu.“

- 27 Po uverejnení formulára 8-K si Harley-Davidson vybrala svoj závod v Thajsku ako miesto výroby niektorých jej motocyklov určených na trh Únie.

- 28 Harley-Davidson chcela získať ubezpečenia v súvislosti s určením krajiny pôvodu motocyklov vyrobených v jej závode v Thajsku a určených na trh Únie. Harley-Davidson a Neovia, sprostredkovateľ, ktorý jej poskytuje logistickú pomoc pri dovoze motocyklov do Únie cez Belgicko, tak 25. januára 2019 spoločne podali na belgické colné orgány prvé dve formálne žiadosti o rozhodnutia ZIPT v prípade dvoch skupín motocyklov. Neskôr boli podané ešte tri žiadosti o rozhodnutia ZIPT týkajúce sa ďalších troch skupín motocyklov.
- 29 Dňa 31. januára 2019 sa belgické orgány zúčastnili stretnutia s Komisiou vo veci žiadostí o rozhodnutia ZIPT v prípade dovozu dvoch skupín motocyklov montovaných v závode spoločnosti Harley-Davidson v Thajsku do Únie. Po tomto stretnutí Komisia vydala neformálne stanovisko, podľa ktorého kritérium hospodárskeho odôvodnenia v zmysle článku 33 delegovaného aktu CKÚ nemohlo byť splnené vzhľadom na informácie uvedené vo formulári 8-K.
- 30 Belgické orgány požiadali o diskusiu s členskými štátmi vo veci uplatniteľnosti článku 33 delegovaného aktu CKÚ, ktorá sa uskutočnila 8. apríla 2019 na zasadnutí skupiny colných expertov – sekcie pôvodu. Na tomto stretnutí belgické orgány vysvetlili, že došlo k zmene krajiny montáže niektorých motocyklov vyrábaných spoločnosťou Harley-Davidson a že k tomuto premiestneniu došlo po zavedení dodatočných ciel na tovar pochádzajúci z predošlej krajiny výroby, teda zo Spojených štátov. V zápisnici z tohto stretnutia sa uvádza, že „niektorí zástupcovia potvrdili, že na základe dostupných informácií [musí] byť pôvod výrobku určený podľa článku 33 delegovaného aktu CKÚ, pričom iní zástupcovia s tým nesúhlasili. [Komisia] zastáva názor, že článok 33 možno uplatniť o to viac, že výrobca vo verejných vyhláseniach uviedol, že cieľom premiestnenia prác bolo vyhnúť sa uplatneniu opatrení v Unii“. Napriek žiadostiam belgických orgánov však Komisia nikdy nevydala formálne stanovisko k uplatniteľnosti článku 33 delegovaného aktu CKÚ na skutkový stav prejednáwanej veci.
- 31 Dňa 24. júna 2019 prijali belgické colné orgány na základe článku 33 ods. 1 colného kódexu dve rozhodnutia ZIPT, ktorými uznali a osvedčili, že niektoré kategórie motocyklov Harley-Davidson dovezené do Únie, ktoré zodpovedajú dvom skupinám motocyklov uvedeným v bode 28 vyššie, majú pôvod v Thajsku. Následne belgické colné orgány postupovali rovnako aj v prípade ďalších troch žiadostí o rozhodnutia ZIPT, ktoré sa tiež uvádzajú v bode 28 vyššie.
- 32 Predmetné rozhodnutia ZIPT belgické colné orgány oznámili Komisii 21. augusta 2019.
- 33 Dňa 5. októbra 2020 Komisia informovala belgické orgány o svojom zámere požiadať ich o zrušenie prvých dvoch rozhodnutí ZIPT. Dňa 13. novembra 2020 belgické orgány odpovedali Komisii, že nesúhlasia s takouto žiadosťou o zrušenie.
- 34 Dňa 22. decembra 2020 Komisia začala formálne konanie na účely prijatia napadnutého rozhodnutia. Dňa 5. marca 2021 Komisia predložila návrh napadnutého rozhodnutia všetkým národným delegáciám Výboru pre colný kódex – sekcii pôvodu, a to v rámci konzultačného postupu a prostredníctvom písomného konania. Štyri členské štáty zaslali pripomienky k návrhu napadnutého rozhodnutia a vyjadrili nesúhlas so stanoviskom, ktoré Komisia uviedla v tomto návrhu.
- 35 Dňa 29. marca 2021 Komisia zaslala Výboru pre colný kódex – sekcii pôvodu súhrnnú správu, v ktorej uviedla, že 23 členských štátov, ktoré nezaujali stanovisko, konkludentne vyjadrilo svoj súhlas s návrhom napadnutého rozhodnutia.

36 Dňa 31. marca 2021 Komisia prijala napadnuté rozhodnutie, ktoré oznámila Belgickému kráľovstvu 6. apríla 2021 a ktoré bolo nasledujúci deň uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie*, pričom požiadala belgické orgány o zrušenie prvých dvoch rozhodnutí ZIPT.

37 V napadnutom rozhodnutí Komisia uviedla:

„(6) Po uverejnení opatrení obchodnej politiky Európskej únie [Harley-Davidson] oznámil[a] prostredníctvom formulára 8-K... predloženého 25. júna 2018 [SEC] svoj plán presunúť výrobu určitých motocyklov určených na trh Európskej únie zo Spojených štátov amerických do svojich medzinárodných prevádzok v inej krajine s cieľom vyhnúť sa opatreniam obchodnej politiky Európskej únie.

(7) Aj keď vyhýbanie sa opatreniam obchodnej politiky nemusí byť nevyhnutne jediným účelom presunu výroby, podmienky uvedené v článku 33 prvom odseku [delegovaného aktu CKÚ] sú na základe dostupných skutočností splnené. Operácie spracovania alebo opracovania vykonané v poslednej krajine výroby sa preto nepovažujú za hospodársky odôvodnené. ...

(9) Keďže určenie nepreferenčného pôvodu motocyklov, na ktoré sa vzťahujú rozhodnutia ZIPT uvedené v prílohe, nie je založené na pravidle stanovenom v článku 33 treťom odseku [delegovaného aktu CKÚ], Komisia považuje toto určenie nepreferenčného pôvodu za nezlučiteľné s článkom 60 ods. 2 [colného kódexu] v spojení s článkom 33 [delegovaného aktu CKÚ].“

38 Po prijatí napadnutého rozhodnutia belgické orgány listom zo 16. apríla 2021 adresovaným spoločnosti Neovia oznámili žalobkyniam, že zrušujú päť rozhodnutí ZIPT prijatých v súvislosti s dovozom motocyklov vyrobených v Thajsku spoločnosťou Harley-Davidson do Únie.

III. Návrhy účastníkov konania

39 Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- poskytol colným orgánom Únie usmernenia, pokiaľ ide o primerané závery, ktoré musia vyvodiť z rozsudku, a spôsob, akým majú postupovať na zabezpečenie jeho uplatňovania,
- nariadil opatrenia na zabezpečenie priebehu konania alebo vykonanie dokazovania, ktoré považuje za vhodné,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

40 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

- žalobu zamietol,
- uložil žalobkyniam povinnosť nahradiť trovy konania.

IV. Právny stav

A. O právomoci Všeobecného súdu

- 41 Komisia tvrdí, že druhý žalobný návrh žalobkyní je neprípustný.
- 42 Žalobkyne sa však domnievajú, že by mohlo byť užitočné poskytnúť usmernenia, pokiaľ ide o spôsob vykonania rozsudku.
- 43 V tejto súvislosti stačí pripomenúť, že v rámci preskúmania zákonnosti na základe článku 263 ZFEÚ Všeobecný súd nemá právomoc vydávať príkazy inštitúciám, orgánom, úradom a agentúram Únie, a to ani vtedy, ak sa týkajú spôsobov vykonania jeho rozsudkov (uznesenia z 22. septembra 2016, Gaki/Komisia, C-130/16 P, neuvyverejnené, EU:C:2016:731, bod 14, a z 19. júla 2016, Trajektina luka Split/Komisia, T-169/16, neuvyverejnené, EU:T:2016:441, bod 13).
- 44 Z toho vyplýva, že druhý žalobný návrh treba zamietnuť z dôvodu nedostatku právomoci.

B. O veci samej

- 45 Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú šesť žalobných dôvodov.
- 46 Všeobecný súd považuje za vhodné preskúmať tretí žalobný dôvod a následne štvrtý, prvý, druhý, piaty a šiesty žalobný dôvod.

1. O treťom žalobnom dôvode založenom na zneužití zrušovacej právomoci v rozsahu, v akom sa zakladá na nesprávnom výklade a uplatnení článku 33 delegovaného aktu CKÚ

- 47 Tretím žalobným dôvodom žalobkyne tvrdia, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri výklade článku 33 delegovaného aktu CKÚ.
- 48 Žalobkyne konkrétne tvrdia, že predchádzajúce verzie právnej úpravy stanovovali, že kritérium hospodárskeho odôvodnenia nie je splnené, ak je „jediným účelom“ operácie vyhýbanie sa povinnosti, a že rôzne jazykové verzie článku 33 delegovaného aktu CKÚ vždy uvádzajú „účel“ v jednotnom čísle, čo treba chápať prinajmenšom ako „jediný dominantný účel“ alebo „hlavný účel“. Dodávajú, že judikatúra Súdneho dvora potvrdila, že existencia akéhokoľvek iného dôvodu operácie nesúvisiaceho s vyhýbaním sa povinnosti je dostatočná na to, aby bolo splnené kritérium hospodárskeho odôvodnenia. V tejto súvislosti sa odvolávajú najmä na rozsudok z 13. decembra 1989, Brother International (C-26/88, EU:C:1989:637), v ktorom Súdny dvor rozhodol, že „presun montáže z krajiny výroby súčiastok do inej krajiny, kde sa využili už existujúce závody, sám osebe neodôvodňuje domnienku, že jediným účelom tohto presunu bolo obísť uplatniteľné ustanovenia“. Podľa žalobkyní im pritom Komisia nedala možnosť preukázať existenciu iných účelov a nie je známe, či Komisia preskúmala informácie, ktoré poskytli belgickým orgánom s cieľom preukázať splnenie kritéria hospodárskeho odôvodnenia.
- 49 Pokiaľ ide o tento posledný aspekt, žalobkyne tvrdia, že rozhodnutie spoločnosti Harley-Davidson vyrábať motocykle určené na trh Únie v Thajsku bolo založené na súbore pádných a legitímnych obchodných faktorov a nešlo o umelé rozhodnutie, ktorého hlavným cieľom bolo obísť dodatočné clá.

- 50 Žalobkyne tiež porovnávajú pojem „vyhnúť sa“ v zmysle článku 33 delegovaného aktu CKÚ s pojmi „únik“, „zneužívanie“, „manipulácia“ a „obchádzanie“, ako ich spresňuje judikatúra. S odkazom na rôzne rozsudky Súdneho dvora, v ktorých boli tieto pojmy riešené a objasnené, a to najmä v daňovom práve alebo v antidumpingovom práve, žalobkyne tvrdia, že aj keby účelom výroby motocyklov pre Úniu spoločnosťou Harley-Davidson v Thajsku bolo v prvom rade vyhnúť sa dodatočným clám, bolo potrebné overiť, či neexistoval nejaký iný legitímny obchodný cieľ, ktorý by bol základom na premiestnenie, čo Komisia neurobila. Žalobkyne tiež analogicky pripomínajú, že Súdny dvor viackrát potvrdil, že hospodársky subjekt má na trhu Únie značnú slobodu a môže napríklad organizovať svoju činnosť tak, aby obmedzil svoju daňovú povinnosť.
- 51 Žalobkyne sa tak domnievajú, že spôsob, akým Komisia uplatnila článok 33 delegovaného aktu CKÚ, zmenil kritérium hospodárskeho odôvodnenia a pretvoril pôvodne objektívne kritérium na subjektívne. Podľa nich výklad Komisie mení cieľ článku 60 ods. 2 colného kódexu, v dôsledku čoho by už nebolo potrebné preukázať pôvod na základe objektívnych prvkov, konkrétne povahy vykonanej operácie, ale na základe subjektívnych prvkov, teda uvažovania alebo motivácie výrobcu. Posúdenie „účelu“ operácie premiestnenia pritom musí byť založené na objektívnej analýze prvkov a kontextu samotnej operácie, čo je analýza, ktorú Komisia nevykonala.
- 52 Komisia spochybňuje túto argumentáciu.
- 53 V prejednávanej veci treba overiť, či sa Komisia pri prijímaní napadnutého rozhodnutia na základe článku 33 delegovaného aktu CKÚ dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď usúdila, že operáciu premiestnenia výroby niektorých kategórií motocyklov Harley-Davidson určených na trh Únie do Thajska nemožno považovať za „hospodársky odôvodnenú“, pretože podľa tejto inštitúcie bolo cieľom tejto operácie vyhnúť sa opatreniam obchodnej politiky prijatým od roku 2018 voči výrobkom s pôvodom v Spojených štátoch.
- 54 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry treba na účely výkladu ustanovenia práva Únie zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou. Aj história vzniku ustanovenia práva Únie môže poskytnúť relevantné prvky pre jeho výklad (pozri rozsudok z 2. septembra 2021, CRCAM, C-337/20, EU:C:2021:671, bod 31 a citovanú judikatúru).
- 55 Podľa článku 60 ods. 2 colného kódexu (pozri bod 7 vyššie) na to, aby sa krajina alebo územie považovali za miesto pôvodu tovaru na účely uplatňovania opatrení Únie týkajúcich sa pôvodu dovážaného tovaru, je najmä potrebné, aby sa posledné podstatné spracovanie alebo opracovanie vykonalo na tomto mieste a aby bolo „hospodársky odôvodnené“.
- 56 Článok 33 delegovaného aktu CKÚ, nazvaný „Operácie spracovania alebo opracovania, ktoré nie sú hospodársky odôvodnené“, v prvom odseku spresňuje, že „operácia spracovania alebo opracovania vykonaná v inej krajine alebo na inom území sa nepovažuje za hospodársky odôvodnenú, ak sa na základe dostupných skutočností zistí, že účelom takejto operácie bolo vyhnúť sa uplatňovaniu opatrení Únie týkajúcich sa pôvodu tovaru.“
- 57 V prvom rade zo znenia článku 33 delegovaného aktu CKÚ, najmä z použitia výrazu „sa nepovažuje“ v tomto článku, tak vyplýva, že za určitých okolností, konkrétne ak účelom danej operácie bolo vyhnúť sa uplatňovaniu opatrení uvedených v článku 59 colného kódexu, Komisia a colné orgány Únie musia konštatovať, že podmienka spojená s hospodárskym odôvodnením nemôže byť splnená.

- 58 Pokiaľ ide ďalej o použitie výrazu „účel takejto operácie“ v článku 33 delegovaného aktu CKÚ, Všeobecný súd zastáva názor, že použitie pojmu „účel“ v jednotnom čísle treba v situáciách, keď uskutočnenie danej operácie premiestnenia môže mať viacero účelov, chápať tak, že odkazuje na myšlienku „hlavného účelu“ alebo „dominantného účelu“. Tento účel teda nemusí byť jediný, ale treba, aby bol určujúci pri rozhodovaní o premiestnení výroby do inej krajiny alebo na iné územie.
- 59 Z článku 33 delegovaného aktu CKÚ, a najmä z odkazu na „opatrenia podľa článku 59“ colného kódexu v spojení s odôvodnením 21 delegovaného aktu CKÚ a konsolidovaným návrhom delegovaného aktu predloženého Komisiou pred prijatím delegovaného aktu CKÚ, pritom vyplýva, že článok 33 delegovaného aktu CKÚ sa uplatňuje v prípade, keď Únia prijala opatrenia obchodnej politiky. Tieto opatrenia obchodnej politiky môžu spočívať v takých colných opatreniach, akými sú opatrenia prijaté v prejednávanej veci, konkrétne dodatočné clá na určitý tovar pochádzajúci zo Spojených štátov zavedené nariadením 2018/886 podľa článku 4 ods. 1 nariadenia č. 654/2014.
- 60 Cieľom článku 33 delegovaného aktu CKÚ je tak zabezpečiť úplné vykonanie opatrení obchodnej politiky Únie tým, že bráni získaniu nového pôvodu v prípade tovaru, na ktorý sa vzťahujú takéto opatrenia, ak hlavným alebo dominantným účelom operácie, akou je presun výroby do inej krajiny alebo na iné územie, bolo vyhnúť sa uplatňovaniu uvedených opatrení.
- 61 Napokon použitie výrazu „na základe dostupných skutočností“ v článku 33 delegovaného aktu CKÚ odkazuje na skutkové okolnosti, ktoré má k dispozícii orgán zodpovedný za overenie, či účelom operácie premiestnenia bolo vyhnúť sa uplatňovaniu opatrení Únie týkajúcich sa pôvodu tovaru.
- 62 Z vyššie uvedeného vyplýva, že článok 33 delegovaného aktu CKÚ treba vykladať v tom zmysle, že ak sa na základe dostupných skutkových okolností ukáže, že hlavným alebo dominantným účelom operácie premiestnenia bolo vyhnúť sa uplatňovaniu opatrení obchodnej politiky Únie, treba potom túto operáciu považovať za operáciu, ktorá v zásade nemôže byť hospodársky odôvodnená.
- 63 Dotknutému hospodárskemu subjektu preto prináleží predložiť dôkaz o tom, že hlavným alebo dominantným účelom operácie premiestnenia v čase, keď bolo prijaté rozhodnutie týkajúce sa tohto premiestnenia, nebolo vyhnúť sa uplatňovaniu opatrení obchodnej politiky Únie. Takýmto dôkazom pritom nie je následné hľadanie hospodárskeho odôvodnenia alebo hospodárskej racionálnosti tejto operácie premiestnenia. Ak by sa totiž dôkaz, že hlavným alebo dominantným účelom operácie premiestnenia nebolo vyhnúť sa uplatňovaniu opatrení obchodnej politiky, mohol predložiť jednoduchým preukázaním existencie hospodárskeho odôvodnenia, zbavilo by to článok 33 delegovaného aktu CKÚ akéhokoľvek potrebného účinku.
- 64 V prejednávanej veci zo spisu vyplýva, že dostupnými skutočnosťami v zmysle článku 33 delegovaného aktu CKÚ sú tvrdenia uvádzané spoločnosťou Harley-Davidson vo formulári 8-K, prevzaté v bode 26 vyššie, a informácie, ktoré žalobkyne oznámili belgickým colným orgánom na podporu svojich žiadostí o rozhodnutia ZIPT.
- 65 Pokiaľ ide o informácie oznámené belgickým colným orgánom, žalobkyne uvádzajú, že na jeseň 2018 poskytli zhrnutie rôznych dôvodov, pre ktoré bola výroba v Thajsku podľa ich názoru „hospodársky odôvodnená“, pričom toto zhrnutie doplnili dodatočnými vysvetleniami 26. marca 2019, teda deväť mesiacov po uverejnení formulára 8-K.

- 66 Z analýzy týchto dokumentov predložených v prílohe k tejto žalobe vyplýva, že boli vypracované žalobkyňami v rámci ich komunikácie s belgickými colnými orgánmi s cieľom získať rozhodnutia ZIPT, ktoré by uznali thajský pôvod motocyklov vyrábaných spoločnosťou Harley-Davidson a určených na trh Únie. Táto komunikácia sa začala v septembri 2018, teda niekoľko mesiacov po uverejnení formulára 8-K, ktorým bola verejne oznámená predmetná operácia premiestnenia. Tieto dokumenty, ktoré nevznikli súčasne s formulárom 8-K, a ani mu nepredchádzali, a ktoré boli vypracované s jediným cieľom, aby belgické colné orgány uznali thajský pôvod motocyklov vyrábaných spoločnosťou Harley-Davidson, neumožňujú vyvodiť rozhodujúci záver o tom, že rozhodnutie premiestniť do Thajska výrobu motocyklov určených na trh Únie skutočne existovalo pred zavedením dodatočných cieľ (pozri bod 21 vyššie) alebo že vychádzalo z úplne racionálneho hospodárskeho odôvodnenia, ktoré nesúviselo so zavedením týchto dodatočných cieľ.
- 67 Z toho vyplýva, že na základe dostupných skutočností, konkrétne tvrdení samotnej spoločnosti Harley-Davidson uvedených vo formulári 8-K, práve s cieľom „čeliť značným nákladom... dlhodobého colného zaťaženia [vyplývajúceho zo zavedenia dodatočných cieľ] Harley-Davidson [implementovala] plán presunu výroby motocyklov určených pre [Úniu] zo Spojených štátov do svojich medzinárodných zariadení“. Zo znenia formulára 8-K tak vyplýva, že zavedenie dodatočných cieľ bolo skutočnosťou, ktorá viedla k oznámeniu predmetného rozhodnutia o premiestnení. Žalobkyne navyše na pojednávaní v odpovedi na otázku Všeobecného súdu uznali, že vstup uvedených dodatočných cieľ do platnosti „urýchlil“ prijatie rozhodnutia o premiestnení výroby určenej pre trh Únie do Thajska.
- 68 Okrem toho sa žalobkyniam, či už informáciami pochádzajúcimi z ich komunikácie s belgickými colnými orgánmi, písomnosťami predloženými v rámci tohto konania alebo v odpovediach na otázky Všeobecného súdu na pojednávaní, nepodarilo preukázať, že rozhodnutie premiestniť do Thajska výrobu motocyklov Harley-Davidson určených na trh Únie predchádzalo nadobudnutiu účinnosti nariadenia 2018/886 alebo že bolo súčasťou celkovej stratégie zameranej osobitne na zníženie výrobných nákladov motocyklov určených na trh Únie prostredníctvom premiestnenia tejto výroby do Ázie. Žalobkyne sa nanajvýš obmedzili na vágne a abstraktné tvrdenia, podľa ktorých Harley-Davidson už niekoľko rokov sleduje stratégiu zameranú na rozšírenie svojej obchodnej prítomnosti mimo Spojených štátov, pričom tieto tvrdenia podporili predložením dokumentov určených pre SEC, z ktorých bez ďalších objasnení vyplýva len to, že medzinárodný rast bol v podstate súčasťou celkovej dlhodobej stratégie podniku.
- 69 Žalobkyne nepredložili nijaký dokument, ako sú napríklad kópie rozhodnutí predstavenstva spoločnosti Harley-Davidson, ktorý by preukazoval, že konkrétne rozhodnutie premiestniť do Thajska výrobu motocyklov určených na trh Únie predchádzalo zavedeniu predmetných dodatočných cieľ. Naopak z jedného z dokumentov predložených žalobkyňami, uvedeného v bode 68 vyššie, datovaného 28. februára 2019 a určeného pre SEC, vyplýva, že výroba motocyklov v závode v Thajsku začala až v priebehu roka 2018 a že táto výroba bola prinajmenšom do 31. decembra 2018 určená výlučne pre niektoré ázijské trhy, a nie pre trh Únie.
- 70 V každom prípade možno len konštatovať, že keďže Harley-Davidson vo formulári 8-K uviedla iba to, že sa chce premiestnením svojej výroby „vyhnúť colnému zaťaženiu“ vyplývajúcejmu zo vstupu uvedených dodatočných cieľ do platnosti, hlavným alebo dominantným cieľom tejto spoločnosti bolo vyhnúť sa uplatňovaniu týchto opatrení obchodnej politiky. Z účelu a obsahu formulára 8-K jasne vyplýva, že tento formulár z 25. júna 2018 bol uverejnený ako okamžitá reakcia na uverejnenie nariadenia 2018/886, a to len päť dní po tomto uverejnení a tri dni po nadobudnutí jeho účinnosti. Všeobecný súd konštatuje, že medzi nadobudnutím účinnosti

nariadenia 2018/886 a oznámením predmetnej operácie premiestnenia existuje časová zhoda. Takáto časová zhoda pritom podľa judikatúry môže odôvodniť domnienku, podľa ktorej je cieľom operácie premiestnenia vyhnúť sa uplatňovaniu opatrení obchodnej politiky (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. decembra 1989, Brother International, C-26/88, EU:C:1989:637, bod 29).

- 71 Z judikatúry tiež vyplýva, že v prípade existencie takejto časovej zhody preto dotknutému hospodárskemu subjektu prislúcha, aby predložil dôkaz o inom primeranom dôvode na uskutočnenie výrobných činností v krajine, kde bola výroba premiestnená, než je dôvod vyhnúť sa dôsledkom vyplývajúcim z dotknutých ustanovení (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. decembra 1989, Brother International, C-26/88, EU:C:1989:637, bod 29). Ako bolo pritom uvedené v bodoch 65 až 68 vyššie, žalobkyniam sa nepodarilo predložiť dôkaz o tom, že v čase oznámenia rozhodnutia o premiestnení do Thajska, alebo pred týmto oznámením, existoval primeraný dôvod, ktorý by podporoval tvrdenie, že toto premiestnenie mohlo mať iné odôvodnenie, než sa vyhnúť dôsledkom zavedenia dodatočných cieľ.
- 72 Je teda zrejmé, že zavedenie dodatočných cieľ bolo skutočnosťou vedúcou k predmetnému rozhodnutiu o premiestnení, ktoré bolo zistené na základe uverejnenia formulára 8-K, a že vzhľadom na kontext toto rozhodnutie skutočne vzniklo, prinajmenšom hlavne alebo prevažne, zo zámeru vyhnúť sa finančnému zaťaženiu vyplývajúcejmu z týchto cieľ.
- 73 Z toho vyplýva, že Komisia sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že hlavným účelom tohto premiestnenia bolo vyhnúť sa opatreniu obchodnej politiky, ktorým je dodatočné clo.
- 74 V dôsledku toho je celá argumentácia žalobkyní týkajúca sa existencie hospodárskeho odôvodnenia dotknutej operácie premiestnenia neúčinná, keďže Komisia nebola v prejednávanej veci povinná takéto odôvodnenie hľadať. To isté platí pre argumentáciu žalobkyní týkajúcu sa reálnosti a podstatnej povahy výrobných činností v Thajsku.
- 75 Pokiaľ ide o argumentáciu žalobkyní, podľa ktorej Komisia pretvorila pôvodne objektívne kritérium na subjektívne, stačí uviesť, že konštatovanie v napadnutom rozhodnutí, že k operácii premiestnenia do Thajska došlo prinajmenšom hlavne s cieľom vyhnúť sa uplatňovaniu opatrení obchodnej politiky Únie, je konštatovaním založeným na objektívnych dôkazoch. V tejto súvislosti bola totiž Komisia v rámci preskúmania správania spoločnosti Harley-Davidson na účely zistenia možného obchádzania uvedených opatrení obchodnej politiky povinná vychádzať zo všetkých relevantných a dostupných skutkových okolností. V tomto kontexte mohla Komisia pristúpiť k posúdeniu stratégie sledovanej týmto podnikom. V tomto rámci sa Komisia mohla odvolať na faktory subjektívnej povahy, konkrétne na pohnútky, o ktoré sa opierała predmetná stratégia, keďže tieto faktory jasne, jednoznačne a objektívne vyplývali z formulára 8-K. Na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, existencia úmyslu obchádzať predmetné opatrenia obchodnej politiky tak mohla predstavovať jednu z objektívnych skutkových okolností, ktoré bolo možné zohľadniť na účely určenia takéhoto obchádzania.
- 76 Z vyššie uvedeného vyplýva, že tretí žalobný dôvod sa zamietá.

2. O štvrtom žalobnom dôvode založenom na nezákonnosti článku 33 delegovaného aktu CKÚ

77 V rámci štvrtého žalobného dôvodu žalobkyne tvrdia, že článok 33 delegovaného aktu CKÚ je nezákonný, keďže prekračuje rámec právnej úpravy, ktorú možno prijať prostredníctvom delegovaného aktu podľa článku 290 ZFEÚ, a keďže porušuje zásady právnej istoty a proporcionality.

a) O prvej časti štvrtého žalobného dôvodu založenej na porušení článku 290 ZFEÚ

78 Žalobkyne tvrdia, že bez ohľadu na výklad článku 33 delegovaného aktu CKÚ toto ustanovenie prekračuje rámec právnej úpravy prijatej na základe delegovanej právomoci. V tejto súvislosti v podstate tvrdia, že kritérium „hospodárskeho odôvodnenia“ nemožno považovať za kritérium, ktoré bližšie spresňuje spôsob, akým by sa malo uplatňovať hmotnoprávne ustanovenie, ale že naopak ide o základné pravidlo v oblasti určenia pôvodu. Pravidlo obsiahnuté v článku 33 delegovaného aktu CKÚ by malo byť ako také uvedené v primárnom práve popri článku 60 ods. 2 colného kódexu, ktorý obsahuje všeobecné pravidlo umožňujúce určiť pôvod tovaru spracovaného vo viac ako jednej krajine.

79 Komisia spochybňuje túto argumentáciu.

80 Účelom možnosti delegovať právomoc stanovenú v článku 290 ZFEÚ je umožniť normotvorcovi sústrediť sa na podstatné prvky právnej úpravy, ako aj na prvky, ktoré nie sú podstatné, ale úpravu ktorých považuje za vhodnú, a zároveň zveriť Komisii úlohu „doplniť“ určité nepodstatné prvky prijatého legislatívneho aktu alebo „zmeniť“ tieto prvky v rámci delegovanej právomoci, ktorá jej bola udelená (pozri rozsudok z 11. mája 2017, Dyson/Komisia, C-44/16 P, EU:C:2017:357, bod 58 a citovanú judikatúru).

81 Z toho vyplýva, že podstatné pravidlá musia byť prijaté v rámci základnej právnej úpravy a nemôžu byť predmetom prenesenia právomoci (pozri rozsudok z 11. mája 2017, Dyson/Komisia, C-44/16 P, EU:C:2017:357, bod 59 a citovanú judikatúru).

82 Z judikatúry vyplýva, že podstatné prvky základnej právnej úpravy sú tie, ktorých prijatie si vyžaduje vykonať politické rozhodnutia, čo spadá do vlastnej zodpovednosti normotvorcu Únie (pozri rozsudok z 11. mája 2017, Dyson/Komisia, C-44/16 P, EU:C:2017:357, bod 61 a citovanú judikatúru).

83 Určenie prvkov určitej oblasti, ktoré sa majú kvalifikovať ako podstatné, musí vychádzať z objektívnych skutočností, ktoré môžu byť predmetom súdneho preskúmania, a vyžaduje, aby sa zohľadnili vlastnosti a osobitosti dotknutej oblasti (pozri rozsudok z 11. mája 2017, Dyson/Komisia, C-44/16 P, EU:C:2017:357, bod 62 a citovanú judikatúru).

84 V prejednávanej veci článok 60 colného kódexu stanovuje pravidlá určenia nepreferenčného pôvodu tovaru, ktoré sa líšia v závislosti od toho, či bol tovar získaný v jednej krajine alebo na jednom území, alebo či sa na jeho výrobu podieľalo viacero krajín alebo území. Tieto dve kategórie pravidiel sú v príslušnom poradí stanovené v odsekoch 1 a 2 tohto článku 60.

85 Prejednávaná vec sa týka iba druhej kategórie pravidiel.

- 86 Okrem toho, pokiaľ ide o túto druhú kategóriu pravidiel, Komisia prijala článok 33 delegovaného aktu CKÚ na základe splnomocnenia stanoveného v článku 62 colného kódexu v spojení s článkom 284 colného kódexu. Tento článok 62 tak splnomocňuje túto inštitúciu prijímať delegované akty s cieľom stanoviť v podstate pravidlá vykonávania podmienok uvedených v článku 60 ods. 2 colného kódexu.
- 87 Z toho vyplýva, že vzhľadom na všeobecnú štruktúru colného kódexu je podmienka týkajúca sa hospodárskeho odôvodnenia, skúmaná v prejednávanej veci, stanovená samotným colným kódexom a predstavuje len jednu z podmienok stanovených jedným z pravidiel v oblasti získania nepreferenčného pôvodu.
- 88 V tomto kontexte, pokiaľ ide o rozsah delegovanej právomoci priznanej Komisii v článku 62 colného kódexu, toto ustanovenie tým, že splnomocňuje Komisiu na „stanovenie“ pravidiel, ju oprávňuje „doplňovať“ colný kódex v zmysle článku 290 ZFEÚ. Hoci teda Komisia nie je týmto článkom oprávnená meniť prvky, ktoré už boli stanovené v colnom kódexe, je ním naproti tomu oprávnená dopĺňať colný kódex tým, že rozvinie prvky, ktoré neboli normotvorcom vymedzené, pričom je naďalej povinná rešpektovať ustanovenia colného kódexu.
- 89 Aj keby teda pravidlá určenia pôvodu predstavovali podstatné prvky colného kódexu, cieľom článku 33 delegovaného aktu CKÚ je len doplniť článok 60 colného kódexu tým, že poskytuje niekoľko spresnení. Nemožno sa preto domnievať, že by tento článok 33 prekračoval rámec delegovanej právomoci priznanej Komisii článkom 62 colného kódexu alebo že by menil základné pravidlo colného kódexu.
- 90 Navyše vzhľadom na to, že cieľom článku 33 delegovaného aktu CKÚ je len zabezpečiť, ako vyplýva z odôvodnenia 21 delegovaného aktu CKÚ, účinné uplatňovanie opatrení obchodnej politiky zavedených na základe iných ustanovení práva Únie, treba konštatovať, že prijatie tohto článku samo osebe nezahŕňalo politické rozhodnutia spadajúce do vlastnej zodpovednosti normotvorcu Únie.
- 91 Z vyššie uvedeného vyplýva, že prvú časť štvrtého žalobného dôvodu treba zamietnuť.

b) O druhej časti štvrtého žalobného dôvodu založenej na porušení zásad právnej istoty a proporcionality

- 92 Žalobkyne tvrdia, že zavedenie takej podstatnej zmeny právneho kritéria „hospodárskeho odôvodnenia“ prostredníctvom delegovaného aktu je nezlučiteľné so všeobecnými zásadami práva Únie, a to najmä so zásadami právnej istoty a proporcionality.
- 93 V tejto súvislosti tvrdia, že Komisia tým, že v článku 33 delegovaného aktu CKÚ určila, že pri posúdení hospodárskeho odôvodnenia operácie premiestnenia možno zohľadniť viacero dôvodov, zavádza do tohto kritéria určitú formu subjektívnosti, ktorá je nezlučiteľná s objektívnou povahou základného nariadenia. Tvrdia tiež, že Komisia nemala nijaký dôvod rozšíriť a zmeniť kritérium, ako bolo vymedzené v primárnom práve alebo judikatúre.
- 94 Komisia vyvracia tieto tvrdenia.

- 95 Všeobecný súd poznamenáva, že argumentácia žalobkyní je založená na predpoklade, že článok 33 delegovaného aktu CKÚ stanovuje, že na účely určenia existencie „hospodárskeho odôvodnenia“ možno zohľadniť viaceré dôvodov a že posúdenie príslušného významu týchto rôznych dôvodov patrí do výlučnej diskrečnej právomoci Komisie. Tento predpoklad pritom vychádza z nesprávneho výkladu článku 33 delegovaného aktu CKÚ.
- 96 Ako totiž bolo uvedené v bodoch 54 až 63 vyššie, článok 33 delegovaného aktu CKÚ stanovuje, že na to, aby bolo možné konštatovať, že operácia premiestnenia nie je hospodársky odôvodnená v zmysle uplatniteľnej právnej úpravy, postačuje, aby „účelom“ – teda hlavným alebo dominantným účelom – tejto operácie premiestnenia, bolo vyhnúť sa uplatňovaniu opatrení obchodnej politiky Únie.
- 97 V dôsledku toho treba konštatovať, že na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, článok 33 delegovaného aktu CKÚ nestanovuje, aby sa na účely určenia existencie „hospodárskeho odôvodnenia“ zvažili alebo zohľadnili „viaceré dôvody“, ale iba stanovuje, že takéto odôvodnenie v zásade nemôže existovať v prípade stratégie, ktorej hlavným cieľom je vyhnúť sa uplatňovaniu opatrení obchodnej politiky Únie.
- 98 Z toho vyplýva, že argumentáciu žalobkyní treba zamietnuť.
- 99 Z vyššie uvedeného vyplýva, že treba zamietnuť druhú časť štvrtého žalobného dôvodu, a teda aj štvrtý žalobný dôvod v celom rozsahu.

3. O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia a konzultačného postupu pred prijatím napadnutého rozhodnutia

- 100 V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyne na jednej strane tvrdia, že Komisia porušila podstatné formálne náležitosti, keďže napadnuté rozhodnutie neobsahuje odôvodnenie alebo obsahuje len nedostatočné odôvodnenie, a na druhej strane, že Komisia nedodržala konzultačný postup predchádzajúci prijatiu napadnutého rozhodnutia.

a) O prvej časti prvého žalobného dôvodu založenej na porušení povinnosti odôvodnenia

- 101 Žalobkyne tvrdia, že napadnuté rozhodnutie im neposkytuje informácie o tom, čo si Komisia myslí o montážnych činnostiach vykonávaných v Thajsku, ani o tom, čo si myslí o dôvodoch, ktoré viedli Harley-Davidson k tomu, aby vyrábala svoje výrobky v Thajsku, a ani o spôsobe, akým Komisia uplatnila kritérium hospodárskeho odôvodnenia, a tak Všeobecný súd nie je schopný vykonať svoje preskúmanie.
- 102 Žalobkyne tiež tvrdia, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje vysvetlenia, pokiaľ ide o dôvody, pre ktoré sa stanovisko Komisie líši od stanoviska belgických colných orgánov, a že úvahy v odôvodnení 7 uvedeného rozhodnutia nepredstavujú nič iné ako všeobecné vyhlásenie. V tejto súvislosti tvrdia, že vzhľadom na technickú povahu veci, značné investície, o ktoré ide, a z dôvodu novosti rozhodnutia, akým je napadnuté rozhodnutie, sa zdá byť osobitne dôležité uviesť jasné odôvodnenie.
- 103 Komisia vyvracia tieto tvrdenia.

- 104 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že rozsah povinnosti odôvodnenia závisí od povahy dotknutého aktu a od kontextu, v akom bol prijatý. Z odôvodnenia musia jasne a nepochybné vyplývať úvahy inštitúcie, a to tak, aby sa jednak dotknuté osoby mohli oboznámiť s dôvodmi prijatého opatrenia a mohli tak brániť svoje práva a overiť, či rozhodnutie je alebo nie je dôvodné, a aby jednak súd Únie mohol vykonať svoje preskúmanie zákonnosti. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, sa musí posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale aj s ohľadom na jeho kontext a na všetky právne predpisy, ktoré upravujú dotknutú oblasť. Komisia predovšetkým nie je povinná zaujať stanovisko ku všetkým tvrdeniam, ktoré pred ňou uvádzajú dotknuté osoby, ale stačí, aby uviedla skutočnosti a právne úvahy, ktoré majú v štruktúre rozhodnutia zásadný význam (pozri rozsudok z 12. mája 2011, Région Nord-Pas-de-Calais a Communauté d'agglomération du Douaisis/Komisia, T-267/08 a T-279/08, EU:T:2011:209, bod 43 a citovanú judikatúru).
- 105 V prejednávanej veci Komisia v napadnutom rozhodnutí a v znení prevzatom v bode 37 vyššie uviedla dôvod, pre ktorý niektoré kategórie motocyklov vyrábaných spoločnosťou Harley-Davidson a dovezených do Únie z Thajska nemožno považovať za výrobky s pôvodom v tejto krajine, konkrétne to, že táto výroba v Thajsku nebola hospodársky odôvodnená, keďže jej hlavným cieľom bolo vyhnúť sa opatreniam obchodnej politiky Únie prijatým od roku 2018 voči výrobkom pochádzajúcim zo Spojených štátov.
- 106 Komisia navyše v odôvodnení 9 napadnutého rozhodnutia belgickým colným orgánom vytkla, že nesprávne uplatnili článok 33 delegovaného aktu CKÚ, pretože v oboch rozhodnutiach ZIPT uviedli Thajsko ako miesto pôvodu predmetných motocyklov.
- 107 Napadnuté rozhodnutie tak obsahuje v tomto ohľade dostatočné odôvodnenie, keďže uvádza dôvody, pre ktoré Komisia usúdila, že belgické colné orgány prijali rozhodnutia ZIPT, ktoré neboli v súlade s colnými predpismi Únie.
- 108 Okrem toho možno poznamenať, že niektoré z tvrdení žalobkýň uvedených v bode 102 vyššie sa zamieňajú s kritikou dôvodnosti napadnutého rozhodnutia. Povinnosť odôvodniť rozhodnutia je pritom podstatnou formálnou náležitosťou, ktorú treba odlišovať od otázky dôvodnosti odôvodnenia. Odôvodnenie rozhodnutia je totiž formálnym vyjadrením dôvodov, na ktorých sa zakladá toto rozhodnutie. Pokiaľ sú tieto dôvody poznačené chybami, je nimi poznačená zákonnosť rozhodnutia z meritórneho hľadiska, ale nie jeho odôvodnenie, ktoré môže byť dostatočné, aj keď obsahuje chybné dôvody (pozri rozsudok z 10. júla 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 181 a citovanú judikatúru).
- 109 Z toho vyplýva, že prvú časť prvého žalobného dôvodu treba zamietnuť.

b) O druhej časti prvého žalobného dôvodu založenej na nedodržaní konzultačného postupu pred prijatím napadnutého rozhodnutia

- 110 Žalobkyne tvrdia, že Komisia bola povinná konzultovať s príslušným poradným výborom pred prijatím napadnutého rozhodnutia a že samotná konzultácia s uvedeným výborom prostredníctvom písomného postupu bola v prejednávanej veci nedostatočná, a to tým viac, že Komisia neoznámila nijaké informácie zo skutkového a právneho kontextu, ktoré by umožnili členom výboru zaujať stanovisko. Podľa žalobkýň navyše okolnosť, že v rámci konzultácie vedenej písomným postupom sa štyri členské štáty vyjadrili proti návrhu napadnutého rozhodnutia, mala viesť Komisiu k tomu, aby „v maximálnej miere zohľadnila“ tieto pripomienky v zmysle článku 4

ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 2011, s. 13).

- 111 Komisia spochybňuje tieto tvrdenia.
- 112 Z článku 285 colného kódexu vyplýva, že Výbor pre colný kódex je výborom v zmysle nariadenia č. 182/2011. Okrem toho z článku 37 ods. 2 druhého a tretieho pododseku colného kódexu v spojení s článkom 285 ods. 2 a 6 tohto kódexu vyplýva, že rozhodnutia, ako je napadnuté rozhodnutie, ktorými sa od členských štátov požaduje, aby zrušili rozhodnutia ZIPT, sa prijímú v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 4 nariadenia č. 182/2011.
- 113 Článok 4 nariadenia č. 182/2011, nazvaný „Konzultačný postup“, stanovuje:
- „1. Ak sa uplatňuje konzultačný postup, výbor vydá stanovisko, pričom tak v prípade potreby urobí na základe hlasovania. V prípade hlasovania výbor vydá stanovisko prostredníctvom jednoduchej väčšiny všetkých svojich členov.
2. Komisia rozhodne o návrhu vykonávacieho aktu, ktorý sa má prijať, pričom v maximálnej miere zohľadní závery diskusie prebiehajúcej vo výbore a vydané stanovisko.“
- 114 Pokiaľ ide o výhradu založenú na použití postupu vedeného písomnou formou v prejednávanej veci, žiadne ustanovenie nariadenia č. 182/2011 nezakazuje Komisii viesť konzultačný postup týmto konkrétnym spôsobom. Naproti tomu v článku 3 ods. 5 nariadenia č. 182/2011 je výslovne stanovené, že stanovisko výboru v rámci konzultačného postupu možno získať prostredníctvom písomného postupu.
- 115 Pokiaľ ide o výhradu založenú na tom, že poradný výbor nemal pri preskúmaní návrhu napadnutého rozhodnutia k dispozícii dostatočné skutkové a právne informácie, treba uviesť, že žalobkyne túto výhradu nepodložili a že v každom prípade členské štáty, ktorých sa to v prvom rade týka, nevyslovili v tejto súvislosti žiadnu kritiku, a tak neexistuje dôkaz, na základe ktorého by bolo možné dospieť k záveru, že delegácie nemohli zaujať svoje stanoviská so znalosťou veci. Túto výhradu treba preto odmietnuť.
- 116 Pokiaľ ide o zohľadnenie pripomienok predložených členskými štátmi, ktoré sa vyjadrili proti návrhu rozhodnutia, treba uviesť, že požiadavka stanovená v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 182/2011 nemá záväznú povahu. Komisia, ktorá si ponecháva určitú mieru voľnej úvahy, tak nie je viazaná stanoviskom výboru a *a fortiori* ani nesúhlasnými menšinovými názormi niektorých jeho členov.
- 117 Formulácia „v maximálnej miere zohľadní“ v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 182/2011 totiž zdôrazňuje nezáväznú povahu záverov vyplývajúcich z diskusií v rámci výboru vrátane názorov vyjadrených iba niektorými jeho členmi a konečného stanoviska vydaného uvedeným výborom. Ak by takéto závery alebo názory boli záväzné, nestačilo by, aby ich Komisia v maximálnej miere zohľadnila, pretože by hrozilo skreslenie znenia a cieľa článku 4 nariadenia č. 182/2011, ale musela by sa nimi riadiť (pozri v tomto zmysle a analogicky uznesenie z 9. júla 2019, VodafoneZiggo Group/Komisia, T-660/18, EU:T:2019:546, bod 44). Toto konštatovanie je podporené porovnaním s postupom preskúmania stanoveným v článku 5 tohto nariadenia, keďže ako vyplýva z jeho odôvodnenia 11, tento posledný uvedený postup má zabezpečiť, aby Komisia nemohla prijať

vykonávacie akty, pokiaľ nie sú v súlade so stanoviskom príslušného výboru. To znamená, že stanovisko príslušného výboru nie je pre Komisiu záväzné, pokiaľ sa, ako v prejednávanej veci, uplatní konzultačný postup.

- 118 Ako však správne uvádzajú žalobkyne, judikatúra už uznala, že požiadavka zohľadniť „v maximálnej miere“ ukladá povinnosť odôvodnenia v tom zmysle, že Komisia musí byť schopná vysvetliť rozdiely vo vzťahu k záverom vyplývajúcim z diskusií v rámci výboru a vydanému stanovisku (pozri v tomto zmysle a analogicky uznesenie z 9. júla 2019, VodafoneZiggo Group/Komisia, T-660/18, EU:T:2019:546, bod 47).
- 119 V tejto súvislosti treba poznamenať, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté na záver správneho konania opísaného v bodoch 34 a 35 vyššie. Komisia konkrétne predložila návrh napadnutého rozhodnutia delegáciám príslušného výboru 5. marca 2021 a štyri členské štáty zaslali pripomienky, v ktorých vyjadrili nesúhlas so stanoviskom, ktoré Komisia uviedla v tomto návrhu.
- 120 Zo súhrnnej správy, ktorú Komisia zaslala 29. marca 2021 Výboru pre colný kódex – sekcii pôvodu (pozri bod 34 vyššie), vyplýva, že 23 členských štátov sa k návrhu napadnutého rozhodnutia nevyjadrilo. Veľká väčšina delegácií tak konkludentne vyjadrila svoj súhlas s uvedeným návrhom napadnutého rozhodnutia v súlade s článkom 3 ods. 5 nariadenia č. 182/2011, a tak stanovisko výboru k návrhu napadnutého rozhodnutia možno považovať za kladné stanovisko, v súvislosti s ktorým teda Komisia nemusela vysvetľovať rozdiely.
- 121 Zo zápisnice zo schôdze skupiny colných expertov – sekcie pôvodu z 20. apríla 2021 vyplýva, že zo štyroch delegácií, ktoré vyjadrili svoj nesúhlas s návrhom napadnutého rozhodnutia, najmenej tri uviedli presné a podrobné obavy.
- 122 Tieto delegácie konkrétne vzniesli výhrady týkajúce sa absencie preskúmania celkovej hospodárskej racionálnosti operácie premiestnenia v návrhu napadnutého rozhodnutia, a toho, či treba pojem „účel“ v zmysle článku 33 delegovaného aktu CKÚ chápať ako odkaz na jediný alebo výlučný účel, a nie iba ako odkaz na jeden z viacerých účelov.
- 123 Tieto výhrady tak môžu spadať pod pojem „závery diskusie prebiehajúcej vo výbore“ v zmysle článku 4 ods. 2 nariadenia č. 182/2011, ktoré mala Komisia zohľadniť „v maximálnej miere“ v zmysle toho istého ustanovenia.
- 124 Z odôvodnenia 7 napadnutého rozhodnutia však vyplýva, že „aj keď vyhýbanie sa opatreniam obchodnej politiky nemusí byť nevyhnutne jediným účelom presunu výroby, podmienky uvedené v článku 33 prvom odseku [delegovaného aktu CKÚ] sú na základe dostupných skutočností splnené“.
- 125 Komisia tým implicitne, ale v nevyhnutnej miere odpovedala na otázku, či treba pojem „účel“ v zmysle článku 33 delegovaného aktu CKÚ chápať tak, že odkazuje na jeden z viacerých účelov, pričom usúdila, že tento účel teda môže existovať súčasne s inými účelmi. Okrem toho tiež implicitne, ale v nevyhnutnej miere správne konštatovala, že po tom, ako sa zistilo, že hlavným alebo dominantným účelom operácie premiestnenia bolo vyhnúť sa uplatňovaniu opatrení obchodnej politiky Únie, nebolo potrebné zaujať stanovisko k otázke celkovej hospodárskej racionálnosti dotknutej operácie premiestnenia.
- 126 Z vyššie uvedeného vyplýva, že treba zamietnuť druhú časť prvého žalobného dôvodu, a teda aj prvý žalobný dôvod v celom rozsahu.

4. O druhom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení

127 Žalobkyne tvrdia, že napadnuté rozhodnutie je založené na zjavne nesprávnom posúdení relevantných skutočností, keďže Komisia nezohľadnila všetky prvky kontextu, a že kontext, obsah a účel formulára 8-K neboli správne posúdené.

a) O prvej časti druhého žalobného dôvodu založenej na absencii analýzy všetkých relevantných skutočností

128 Žalobkyne vytýkajú Komisii, že sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keďže nepreskúmala všetky relevantné skutočnosti, a najmä dátum, kedy bolo prijaté rozhodnutie spoločnosti Harley-Davidson presunúť niektoré výrobné činnosti do Thajska, obchodné a hospodárske dôvody, ktoré boli základom tohto rozhodnutia, ako aj povahu procesov a operácií vykonávaných v Thajsku.

129 Komisia spochybňuje túto argumentáciu.

130 Treba uviesť, že argumentácia žalobkýň sa týka otázky, či sa Komisia dopustila nesprávneho právneho posúdenia v kontexte uplatnenia článku 33 delegovaného aktu CKÚ tým, že nevykonala prieskum hospodárskeho odôvodnenia dotknutého premiestnenia. Táto otázka pritom už bola preskúmaná v rámci analýzy tretieho žalobného dôvodu.

131 V tejto súvislosti z analýzy vykonanej v bodoch 54 až 63 vyššie vyplýva, že vzhľadom na to, že Komisia na základe informácií, ktoré mala k dispozícii, správne konštatovala, že hlavným účelom operácie premiestnenia výroby motocyklov Harley-Davidson určených na trh Únie do Thajska bolo vyhnúť sa uplatňovaniu opatrení obchodnej politiky zavedených nariadením 2018/886, tak mohla v kontexte uplatnenia článku 33 delegovaného aktu CKÚ oprávnene dospieť k záveru, že táto operácia nebola hospodársky odôvodnená, pričom nebolo potrebné skúmať skutočnosti týkajúce sa prípadných ďalších účelov operácie premiestnenia.

132 Z toho vyplýva, že prvú časť druhého žalobného dôvodu treba zamietnuť.

b) O druhej časti druhého žalobného dôvodu založenej na zjavne nesprávnom posúdení kontextu, obsahu a účelu formulára 8-K

133 Žalobkyne vytýkajú Komisii, že nezohľadnila kontext, v ktorom bol formulár 8-K uverejnený. V tejto súvislosti žalobkyne tvrdia, že Komisia prikladala príliš veľký význam formulácii, podľa ktorej malo dotknuté premiestnenie umožniť „vyhnúť [sa] colnému zaťaženiu“ vyplývajúcemu z dodatočných cieľ, zatiaľ čo toto premiestnenie odôvodňovali ďalšie skutočnosti. Žalobkyne sa tak domnievajú, že Komisia priznala absolútnu dôkaznú hodnotu jedinému vyhláseniu bez toho, aby vzala do úvahy kontext, v ktorom bolo toto vyhlásenie urobené, alebo verejnosť, ktorej bolo určené a ktorú malo upokojiť, pričom vylúčila všetky ostatné dôkazy. Napokon žalobkyne tvrdia, že aj keby jedným z faktorov odôvodňujúcich premiestnenie bolo vyhnúť sa uplatňovaniu dodatočných cieľ, Komisia nevykonala zváženie tohto účelu a ďalších účelov sledovaných dotknutým premiestnením.

134 Komisia vyvracia tieto tvrdenia.

- 135 V prejednávanej veci, ako vyplýva zo skutočností uvedených v bodoch 24 a 25 vyššie, Harley-Davidson v reakcii na nadobudnutie účinnosti nariadenia 2018/886 predložila SEC 25. júna 2018 formulár 8-K, ktorý mal informovať akcionárov tejto spoločnosti o tom, že od 22. júna 2018 sa budú uplatňovať dodatočné clá na jej výrobky dovážané zo Spojených štátov do Únie. V tomto formulári Harley-Davidson tiež oznámila svoj úmysel presunúť výrobu niektorých motocyklov určených na trh Únie zo Spojených štátov do svojich medzinárodných zariadení s cieľom vyhnúť sa predmetným opatreniam obchodnej politiky Únie.
- 136 Formulár 8-K obsahoval predovšetkým túto formuláciu: „s cieľom čeliť značným nákladom tohto dlhodobého colného zaťaženia Harley-Davidson implementuje plán presunu výroby motocyklov určených pre [Úniu] zo Spojených štátov do svojich medzinárodných zariadení, aby sa vyhla colnému zaťaženiu“.
- 137 Z toho vyplýva, že prinajmenšom jedným z faktorov, ktoré odôvodňovali dotknuté premiestnenie, bolo vyhnúť sa uplatňovaniu dodatočných ciel, čo žalobkyne nespochybňujú. Okrem toho v bodoch 64 až 72 vyššie bolo preukázané, že tento zámer vyhnúť sa uplatňovaniu dodatočných ciel bol hlavným alebo dominantným účelom predmetného rozhodnutia o premiestnení.
- 138 V dôsledku toho nemožno Komisii vytýkať, že sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď v napadnutom rozhodnutí uviedla, že práve „po uverejnení opatrení obchodnej politiky Európskej únie [Harley-Davidson] oznámil[a] prostredníctvom formulára 8-K... predloženého 25. júna 2018 [SEC] svoj plán presunúť výrobu určitých motocyklov určených na trh [Únie] zo Spojených štátov... do svojich medzinárodných prevádzok v inej krajine s cieľom vyhnúť sa opatreniam obchodnej politiky [Únie]“, a zároveň uviedla, že „vyhýbanie sa [dotknutým] opatreniam obchodnej politiky nemusí byť nevyhnutne jediným účelom presunu výroby...“.
- 139 Pokiaľ ide o otázku, či Komisia mala zohľadniť ďalšie faktory, ako sú prvky kontextu, účel formulára 8-K alebo ostatné ciele sledované dotknutým premiestnením, treba poznamenať, že sa týka toho, či sa Komisia dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri výklade článku 33 delegovaného aktu CKÚ tým, že svoj záver založila na konštatovaní, že dominantným účelom tohto premiestnenia bolo vyhnúť sa uplatňovaniu dodatočných ciel, čo už bolo preskúmané a zamietnuté v rámci analýzy tretieho žalobného dôvodu a prvej časti tohto žalobného dôvodu.
- 140 Z vyššie uvedeného vyplýva, že treba zamietnuť druhú časť druhého žalobného dôvodu, a teda aj druhý žalobný dôvod v celom rozsahu.

5. O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení všeobecných zásad práva Únie a Charty základných práv Európskej únie

- 141 V rámci piateho žalobného dôvodu žalobkyne tvrdia, že napadnuté rozhodnutie porušuje zásady právnej istoty a legitímnej dôvery, zásady zákazu diskriminácie a proporcionality, právo na riadnu správu vecí verejných, slobodu podnikania a vlastnícke právo.

a) O prvej časti piateho žalobného dôvodu založenej na porušení zásad právnej istoty a legitímnej dôvery

- 142 Žalobkyne tvrdia, že napadnuté rozhodnutie nebolo predvídateľné, rovnako ako jeho uplatnenie a jeho účinky, a to najmä vo vzťahu k belgickým orgánom, ako to dokazuje skutočnosť, že tieto orgány zrušili päť rozhodnutí ZIPT, ktoré boli vydané žalobkyniam, a nie iba dve rozhodnutia

ZIPT uvedené v napadnutom rozhodnutí. Okrem toho tvrdia, že skutočnosť, že Komisia nezrušila rozhodnutia ZIPT v čase, keď boli vydané, predstavuje správanie, ktoré vyvolalo legitímnu dôveru, a pripomínajú, že Súdny dvor už rozhodol, že doba dvoch rokov medzi uverejnením nesprávneho rozhodnutia a pokusom Komisie o jeho nápravu bola neprimeraná. Tvrdia tiež, že v príručke Komisie o záväzných informáciách o pôvode tovaru sa uvádza, že zrušenie rozhodnutia ZIPT podlieha podmienkam článku 22 ods. 6 colného kódexu, ktoré sa týkajú práva byť vypočítaní, a tak mohli legitímne očakávať, že Komisia ich bude kontaktovať v priebehu konania, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého rozhodnutia. Napokon žalobkyne tvrdia, že neexistoval naliehavý verejný záujem, ktorý by mal prednosť pred ich súkromnými záujmami.

- 143 Komisia spochybňuje túto argumentáciu.
- 144 Rozhodnutia ZIPT prijaté podľa článku 33 colného kódexu sú rozhodnutiami, ktorými vnútroštátne colné orgány v odpovedi na žiadosti dovozcov, ktorí chcú získať záruky, pokiaľ ide o výklad pravidiel umožňujúcich vymedziť pôvod dovážaného tovaru, osvedčujú zemepisný pôvod určitých výrobkov dovážaných do Únie. Cieľom záväznej informácie o pôvode je poskytnúť hospodárskemu subjektu plnú istotu, pokiaľ pretrváva pochybnosť o zemepisnom pôvode tovaru dovážaného do Únie, a tým ho chrániť pred akoukoľvek neskoršou zmenou postoja zaujatého vnútroštátnymi colnými orgánmi počas stanovenej doby (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 29. januára 1998, *Lopex Export*, C-315/96, EU:C:1998:31, bod 28). Účelom a ani následkom takejto informácie však nemôže byť to, že subjektu sa definitívne zaručí, že zemepisný pôvod, na ktorý odkazuje, nebude následne zmenený, najmä v dôsledku zrušenia získaného rozhodnutia ZIPT na žiadosť Komisie z dôvodu stanoveného v článku 34 ods. 11 colného kódexu, t. j. potreby zaistiť správne určenie pôvodu tovaru.
- 145 Okrem toho Súdny dvor už rozhodol, že na zásadu ochrany legitímnej dôvery sa nemožno odvolávať proti určitému ustanoveniu práva Únie, a tak konanie vnútroštátneho orgánu povereného uplatňovaním práva Únie, ktoré je v rozpore s týmto právom, nemôže vyvolať v hospodárskom subjekte legitímnu dôveru, že môže získať priaznivejšie zaobchádzanie odporujúce právu Únie [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. apríla 2011, *Sony Supply Chain Solutions (Europe)*, C-153/10, EU:C:2011:224, bod 47 a citovanú judikatúru].
- 146 V prejednávanej veci pritom z analýzy tretieho žalobného dôvodu vyplýva, že článok 33 delegovaného aktu CKÚ upravuje dostatočne presne podmienku týkajúcu sa hospodársky odôvodnenej povahy spracovania alebo opracovania. Okrem toho zo znenia článku 60 ods. 2 colného kódexu vyplýva, že toto ustanovenie dostatočne presne upravuje ostatné podmienky, ktoré treba splniť na určenie pôvodu tovaru dovážaného do Únie.
- 147 Z toho vyplýva, že prijatím rozhodnutí ZIPT belgické colné orgány poverené uplatňovaním práva Únie konali v rozpore s právom Únie a že toto konanie nemohlo u žalobkyň vyvolať legitímnu dôveru.
- 148 Pokiaľ ide o otázku doby, ktorá uplynula medzi dátumom, kedy sa Komisia dozvedela o existencii predmetných rozhodnutí ZIPT, a dátumom, kedy požiadala belgické colné orgány o ich zrušenie, čo je otázka, ktorá v skutočnosti spadá do tretej časti tohto žalobného dôvodu, tá bude riešená v rámci preskúmania uvedenej časti založenej na porušení práva na riadnu správu vecí verejných.

- 149 Pokiaľ ide napokon o tvrdenie žalobkyní, podľa ktorého mohli legitímne očakávať, že Komisia ich bude kontaktovať pred prijatím napadnutého rozhodnutia, na jeho odmietnutie stačí uviesť, že v rámci prvej časti piateho žalobného dôvodu je toto tvrdenie založené na výklade článku 22 ods. 6 colného kódexu týkajúceho sa výlučne postupu, ktorý majú dodržať vnútroštátne colné orgány, a nie postupu, ktorý má dodržať Komisia.
- 150 Z vyššie uvedeného vyplýva, že prvú časť piateho žalobného dôvodu treba zamietnuť.

b) O druhej časti piateho žalobného dôvodu založenej na porušení zásad zákazu diskriminácie a proporcionality

- 151 Žalobkyne tvrdia, že z vyhlásení bývalého predsedu Komisie, ale aj vtedajšieho komisára pre obchod vyplýva, že Harley-Davidson sa spolu s ďalšími americkými značkami konkrétne spomína v súvislosti s uplatňovaním predmetných odvetných ciel s cieľom vyvinúť tlak najmä na niektorých amerických politikov, a nie na základe objektívnych kritérií. Dodávajú, že účinok napadnutého rozhodnutia bol vzhľadom na sledovaný cieľ neprimeraný a že existovali iné menej obmedzujúce riešenia alebo že im mohli byť poskytnuté záruky, ako napríklad informovať ich o tom, že Komisia plánuje preskúmať výklad kritéria podľa článku 33 delegovaného aktu CKÚ podaný belgickými orgánmi, a zároveň im dať možnosť predložiť pripomienky.
- 152 Komisia vyvracia tieto tvrdenia.
- 153 Všeobecný súd poznamenáva, že žalobkyne tým, že v podstate tvrdia, že sa s nimi zaobchádzalo diskriminačne, keďže Harley-Davidson sa spolu s ďalšími americkými značkami konkrétne spomína vo verejných vyhláseniach vysokých predstaviteľov Únie v súvislosti s uplatňovaním predmetných odvetných ciel, prekračujú rámec tohto sporu.
- 154 Táto kritika žalobkyní totiž v skutočnosti nesúvisí s napadnutým rozhodnutím, ale sa priamo týka nariadenia 2018/886, ktoré zaviedlo dodatočné clá a ktoré podľa nich nespravodlivo označilo Harley-Davidson. Okrem toho nariadenie 2018/886 v každom prípade neodkazuje menovite na Harley-Davidson, ale týka sa najmä výrobkov zodpovedajúcich číselnému kódu nomenklatúry 8711 50 00, konkrétne „motocykl[ov]... s vratným piestovým spaľovacím motorom s objemom valcov presahujúcim 800 cm³“. Hoci takáto kategória výrobkov skutočne zodpovedá motocyklom vyrábaným spoločnosťou Harley-Davidson, nemožno pritom vylúčiť, že motocykle vyrábané inými podnikmi usadenými v Spojených štátoch môžu tiež spadať do tejto objektívne vymedzenej kategórie bez toho, aby sa odkazovalo na konkrétnu značku, čo žalobkyne potvrdili na pojednávaní tým, že uviedli aj iného amerického výrobcu.
- 155 Pokiaľ ide o otázku proporcionality a diskriminačnej povahy napadnutého rozhodnutia, stačí uviesť, že uvedeným rozhodnutím Komisia len požiadala vnútroštátne colné orgány, aby zrušili rozhodnutia ZIPT z dôvodu, že tieto rozhodnutia neboli prijaté v súlade s právom Únie. Na jednej strane žiadosť o dosiahnutie súladu s uplatniteľnou právnou úpravou nie je neprimeraná. Na druhej strane žalobkyne nepreukázali, a dokonca ani netvrdia, že by sa Komisia rozhodla nepožiadať vnútroštátne orgány, aby zmenili rozhodnutia ZIPT týkajúce sa iného výrobcu výrobkov zodpovedajúcich číselnému kódu nomenklatúry 8711 50 00. Okrem toho nič nenasvedčuje tomu, že by Komisia nepostupovala presne rovnakým spôsobom v prípade iných rozhodnutí ZIPT, ktoré neboli v súlade s právom Únie.
- 156 Z toho vyplýva, že druhú časť piateho žalobného dôvodu treba zamietnuť.

c) O tretej časti piateho žalobného dôvodu založenej na porušení práva na riadnu správu vecí verejných a práva byť vypočutý

- 157 Žalobkyne tvrdia, že Komisia pri svojom rozhodovaní nepostupovala nestrannne a že napadnuté rozhodnutie môže mať len politický pôvod. Vytýkajú tiež Komisii, že neprijala napadnuté rozhodnutie v primeranej lehote a že s nimi pred prijatím uvedeného rozhodnutia nekomunikovala, a to ani prostredníctvom belgických orgánov. V tejto súvislosti žalobkyne pripomínajú, že právo byť vypočutý je všeobecnou zásadou práva Únie, ktorá musí byť priznaná každému hospodárskemu subjektu bez ohľadu na obsah uplatniteľnej právnej úpravy.
- 158 Komisia spochybňuje túto argumentáciu.
- 159 Podľa článku 41 Charty základných práv každý má právo, aby inštitúcie Únie vybavovali jeho záležitosti nestrannne. Táto požiadavka nestrannosti zahŕňa subjektívnu nestrannosť v tom zmysle, že žiadny z členov dotknutej inštitúcie, ktorá rozhoduje o veci, nesmie byť osobne zaujatý, a objektívnu nestrannosť v tom zmysle, že inštitúcia musí poskytnúť dostatočné záruky na vylúčenie akýchkoľvek oprávnených pochybností v tomto ohľade (pozri rozsudok z 11. júla 2013, Ziegler/Komisia, C-439/11 P, EU:C:2013:513, bod 155 a citovanú judikatúru).
- 160 V predjednávanej veci je pravda, že z vyhlásení bývalého predsedu Komisie z marca 2018 uverejnených v tlači vyplýva, že „[dodatočné] clá [sa mali] uplatňovať na motocykle Harley-Davidson, džínsy Levi’s a na Bourbon“. Žalobkyne však nemôžu z týchto spontánnych tvrdení vyvodzovať, že Komisia porušila požiadavku nestrannosti. V prvom rade sa Komisia prostredníctvom napadnutého rozhodnutia prijatého v marci 2021 obmedzila na to, že v rámci svojho následného preverovania rozhodnutí ZIPT prijatých vnútroštátnymi colnými orgánmi požiadala belgické colné orgány, aby zrušili predmetné rozhodnutia ZIPT, keďže ich Komisia oprávnene považovala za rozhodnutia, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Komisia totiž na základe článku 33 delegovaného aktu CKÚ prijala napadnuté rozhodnutie s jediným cieľom, a to zaručiť správne určenie pôvodu motocyklov vyrábaných spoločnosťou Harley-Davidson, a tak jej nemožno vytýkať nedostatok nestrannosti uvádzaný žalobkýňami. Okrem toho žalobkyne v každom prípade neuvádzajú na účely preukázania nedostatku objektivity a nestrannosti Komisie nijakú skutočnosť súvisiacu s prijatím napadnutého rozhodnutia, s výnimkou všeobecných a abstraktných úvah týkajúcich sa údajnej politickej vôle zaviesť predmetné dodatočné clá.
- 161 V tejto súvislosti treba tiež pripomenúť, že článok 41 ods. 2 písm. a) Charty základných práv stanovuje, že právo na riadnu správu vecí verejných zahŕňa právo každého byť vypočutý pred prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať. Právo byť vypočutý je súčasťou práva na obhajobu, ktoré predstavuje všeobecnú zásadu práva Únie, ktorá sa uplatní aj v prípade neexistencie osobitnej právnej úpravy v tejto oblasti. Táto zásada vyžaduje, aby osoby, ktorým sú určené rozhodnutia, ktoré významným spôsobom ovplyvňujú ich záujmy, mohli užitočne vyjadriť svoje stanovisko ku skutočnostiam uplatneným v ich neprospech s cieľom odôvodniť tieto rozhodnutia (pozri rozsudok z 28. októbra 2021, Vialto Consulting/Komisia, C-650/19 P, EU:C:2021:879, bod 122 a citovanú judikatúru).
- 162 Z judikatúry okrem toho vyplýva, že na to, aby mohlo porušenie práva byť vypočutý viesť k zrušeniu dotknutého aktu, musí existovať možnosť, že správne konanie mohlo viesť k inému výsledku (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. mája 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisia, C-718/20 P, EU:C:2022:362, bod 49). Prináleží teda žalujúcej strane, aby predložením konkrétnych dôkazov alebo aspoň dostatočne spoľahlivých a presných tvrdení alebo indícií preukázala, že

rozhodnutie Komisie mohlo byť odlišné, čím by bolo možné konkrétne určiť porušenie práva na obhajobu (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 29. júna 2006, SGL Carbon/Komisia, C-308/04 P, EU:C:2006:433, bod 98).

- 163 Napokon dodržanie primeranej lehoty pri vedení správneho konania predstavuje všeobecnú zásadu práva Únie. Okrem toho základná požiadavka právnej istoty, ktorá bráni tomu, aby Komisia mohla nekonečne oddalovať výkon svojich právomocí, vedie súd k tomu, aby preskúmal, či priebeh správneho konania vykazuje existenciu obzvlášť oneskoreného konania zo strany tejto inštitúcie (pozri rozsudok z 22. apríla 2016, Francúzsko/Komisia, T-56/06 RENV II, EU:T:2016:228, bod 44 a citovanú judikatúru).
- 164 Primeranosť lehoty konania sa posudzuje v závislosti od okolností vlastných každej veci, kam patrí aj zložitosť veci a správanie účastníkov konania (pozri rozsudok z 13. júna 2013, HGA a i./Komisia, C-630/11 P až C-633/11 P, EU:C:2013:387, bod 82 a citovanú judikatúru).
- 165 Tretiu časť piateho žalobného dôvodu treba preskúmať práve s prihliadnutím na tieto zásady.

1) O porušení práva byť vypočutý

- 166 Pokiaľ ide o porušenie práva byť vypočutý, medzi účastníkmi konania je nesporné, že Komisia neumožnila žalobkyniam predložiť pripomienky v rámci konania vedúceho k prijatiu napadnutého rozhodnutia, ktoré tým, že belgickým orgánom nariadilo zrušiť prvé dve predmetné rozhodnutia ZIPT, a vzhľadom na to, že tieto orgány nemali možnosť nevyhovieť tomuto príkazu, predstavuje individuálne opatrenie prijaté voči žalobkyniam, ktoré sa ich nepriaznivo dotýka. Tvrdenie Komisie, podľa ktorého postup prijatia napadnutého rozhodnutia stanovuje len dvojstrannú komunikáciu medzi Komisiou a dotknutým členským štátom, nemôže uspieť vzhľadom na skutočnosť uvedenú v bode 161 vyššie, podľa ktorej sa toto právo uplatní aj v prípade neexistencie osobitnej právnej úpravy. Okrem toho okolnosť, že žalobkyne mohli alebo by mohli predložiť svoje pripomienky belgickým colným orgánom nielen pred prijatím predmetných rozhodnutí ZIPT, ale podľa Komisie aj medzi prijatím napadnutého rozhodnutia a prijatím rozhodnutia o skutočnom zrušení uvedených rozhodnutí ZIPT, nemôže viesť k záveru, že Komisia dodržala povinnosť vypočuť žalobkyne pred prijatím napadnutého rozhodnutia.
- 167 Táto vada však môže v prejednávanej veci viesť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia len vtedy, ak existuje možnosť, že v dôsledku tejto vady mohlo správne konanie viesť k inému výsledku, čím by sa konkrétne zasiahlo do práva na obhajobu.
- 168 Komisia tým, že sa v napadnutom rozhodnutí obmedzila na to, že v rámci svojho následného preverovania rozhodnutí ZIPT prijatých vnútroštátnymi colnými orgánmi požiadala belgické colné orgány, aby zrušili rozhodnutia ZIPT, ktoré nesprávne uplatnili článok 33 delegovaného aktu CKÚ, pritom len využila právomoc, ktorú jej priznáva článok 34 ods. 11 colného kódexu, a to požiadať členský štát o zrušenie rozhodnutí ZIPT s cieľom zaručiť správne a jednotné určenie pôvodu tovaru.
- 169 Napadnuté rozhodnutie obsahuje výklad a uplatnenie právnej normy Únie, konkrétne článku 33 delegovaného aktu CKÚ, o ktorých sa v bodoch 53 až 73 vyššie rozhodlo, že nie sú poznačené nijakou nesprávnosťou. Aj keby teda žalobkyne mohli predložiť pripomienky v rámci konania vedúceho k prijatiu napadnutého rozhodnutia, výklad a uplatnenie článku 33 delegovaného aktu CKÚ zo strany Komisie v tomto rozhodnutí by nemohli byť odlišné. Riešenia, ku ktorým sa dospelo v súvislosti s uplatnením článku 33 delegovaného aktu CKÚ na skutkové okolnosti

prejednávanej veci, pritom neboli rovnaké len z dôvodu, že existovali rozdiely vo výklade tohto článku, ktoré vyplynuli z komunikácie medzi belgickými orgánmi a Komisiou predloženej touto inštitúciou v odpovedi na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania z 30. júna 2022.

170 V každom prípade, ako už bolo uvedené v bodoch 65 a 66 vyššie, žalobkyne nepredložili Všeobecnému súdu nijaké konkrétne skutočnosti, ktoré by mohli preukázať, že dotknuté premiestnenie bolo odôvodnené najmä úvahami nesúvisiacimi so zavedením dodatočných cieľ, hoci ich zaťažuje dôkazné bremeno, ako bolo pripomenuté v bode 162 vyššie.

2) *O porušení zásady primeranej lehoty*

171 Pokiaľ ide o údajné nedodržanie primeranej lehoty v rámci správneho konania, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého rozhodnutia, treba na úvod uviesť, že článok 34 ods. 11 colného kódexu, ktorý oprávňuje Komisiu požiadať členský štát o zrušenie rozhodnutí ZIPT s cieľom zabezpečiť správne a jednotné určenie pôvodu tovaru, nestanovuje, ako správne uvádza Komisia, žiadnu lehotu, a to ani orientačnú, na preskúmanie rozhodnutí ZIPT Komisiou, ktoré sa jej oznamujú podľa článku 19 nariadenia 2015/2447 (pozri bod 12 vyššie).

172 Samotná okolnosť, že Komisia nie je viazaná žiadnou lehotou na to, aby požiadala členský štát o zrušenie rozhodnutí ZIPT, však nebráni tomu, aby súd Únie overil, či táto inštitúcia neprekročila primeranú lehotu.

173 V prejednávanej veci treba konštatovať, že predmetné rozhodnutia ZIPT boli oznámené Komisii belgickými colnými orgánmi 21. augusta 2019 a že Komisia 5. októbra 2020 kontaktovala tieto orgány, aby im oznámila svoj zámer požiadať ich o zrušenie uvedených rozhodnutí.

174 V nadväznosti na komunikáciu s belgickými orgánmi, v rámci ktorej tieto orgány predložili pripomienky e-mailom z 13. novembra 2020, Komisia 22. decembra 2020 začala konanie na účely prijatia napadnutého rozhodnutia, pričom položila otázky rôznym generálnym riaditeľstvám. Dňa 5. marca 2021 Komisia predložila návrh napadnutého rozhodnutia všetkým delegáciám Výboru pre colný kódex – sekcii pôvodu – v rámci konzultačného postupu a prostredníctvom písomného konania. Dňa 29. marca 2021 Komisia zaslala Výboru pre colný kódex – sekcii pôvodu – súhrnnú správu a následne 31. marca 2021 prijala napadnuté rozhodnutie.

175 Hoci je teda pravda, že medzi oznámením predmetných rozhodnutí ZIPT zo strany belgických colných orgánov a prvým kontaktom Komisie s týmito orgánmi vo veci prípadnej žiadosti o zrušenie týchto rozhodnutí uplynulo niečo vyše trinásť mesiacov, nemožno dospieť k záveru, že lehota šesťnásť mesiacov, ktorá uplynula medzi uvedeným oznámením a začatím formálneho interného konania na účely prijatia napadnutého rozhodnutia, je neprimeraná za takých okolností, o aké ide v prejednávanej veci, ktoré sa navyše vyznačovali tým, že pre Komisiu bolo doteraz neznáme využitie právomoci, ktorá jej bola zverená článkom 34 ods. 11 colného kódexu, a to požiadať členský štát o zrušenie rozhodnutí ZIPT s cieľom zabezpečiť správne a jednotné určenie pôvodu tovaru.

176 Okrem toho treba poznamenať, že Komisia následne prijala napadnuté rozhodnutie na konci správneho konania, ktoré trvalo menej ako štyri mesiace a počas ktorého bolo potrebné konzultovať mnohé inštitucionálne strany, ktoré mohli predkladať pripomienky, čo svedčí o určitej rýchlosti.

177 Z toho vyplýva, že tretiu časť piateho žalobného dôvodu treba zamietnuť.

d) O štvrtej časti piateho žalobného dôvodu založenej na porušení slobody podnikania a vlastníckeho práva

- 178 Žalobkyne tvrdia, že Komisia vyložila článok 33 delegovaného aktu CKÚ takým spôsobom, že zbavuje hospodárske subjekty legitímnej voľby umiestnenia ich činností, čo porušuje ich slobodu podnikania a vlastnícke právo. Podľa žalobkýň pritom akýkoľvek zásah Komisie do obchodných rozhodnutí prijatých podnikmi nesmie ísť nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie legitímneho cieľa, a hoci kontrola obchodného a colného režimu Únie predstavuje legitímny cieľ, musí sa sledovať v prísnych medziach, aby nepredstavoval svojvoľné zasahovanie na politické účely.
- 179 Komisia vyvracia tieto tvrdenia.
- 180 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v bodoch 41 až 46 rozsudku z 22. januára 2013, *Sky Österreich (C-283/11, EU:C:2013:28)*, Súdny dvor pripomenul, že ochrana priznaná článkom 16 Charty základných práv zahŕňa slobodu vykonávať hospodársku alebo obchodnú činnosť, zmluvnú slobodu a slobodnú hospodársku súťaž. Navyše podľa judikatúry Súdneho dvora sloboda podnikania nepredstavuje absolútne privilegium, ale musí sa posudzovať s ohľadom na jej spoločenskú funkciu. Na základe tejto judikatúry a vzhľadom na znenie článku 16 Charty základných práv, ktoré sa odlišuje od ostatných základných slobôd upravených v jej hlave II, pričom sa podobá zneniu niektorých ustanovení hlavy IV tejto Charty základných práv, môže byť sloboda podnikania podriadená rôznym druhom zásahov zo strany verejnej moci, ktoré sú schopné vo verejnom záujme obmedziť výkon hospodárskej činnosti.
- 181 Podľa článku 17 ods. 1 Charty základných práv má každý právo vlastniť legálne nadobudnutý majetok, užívať ho, nakladať s ním a odkázať ho. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku, s výnimkou verejného záujmu, v prípadoch a za podmienok, ktoré stanovuje zákon, pričom musí byť včas vyplatená spravodlivá náhrada. Navyše užívanie majetku môže byť upravené zákonom v nevyhnutnej miere v súlade so všeobecným záujmom.
- 182 Keďže práva zaručené článkom 16 a článkom 17 ods. 1 Charty základných práv nie sú absolútne, ich výkon môže podliehať obmedzeniam, ktoré sú odôvodnené cieľmi všeobecného záujmu sledovanými Úniou. V súlade s článkom 52 ods. 1 Charty základných práv akékoľvek obmedzenie výkonu práv a slobôd uznaných v Charte základných práv musí byť stanovené zákonom a rešpektovať podstatu týchto práv a slobôd, pričom v súlade so zásadou proporcionality musí byť nevyhnutné a skutočne zodpovedať cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo potrebe ochrany práv a slobôd iných.
- 183 V prejednávanej veci žalobkyne nespresňujú skutkové okolnosti, ktoré by mohli podporiť ich tvrdenia v rámci tejto časti žalobného dôvodu a ktoré by mohli preukázať, že napadnuté rozhodnutie neprimerane obmedzilo ich vlastnícke právo alebo ich slobodu podnikania.
- 184 Okrem toho na jednej strane prípadné obmedzenie týchto základných práv, aj keby sa preukázalo, nie je dôsledkom napadnutého rozhodnutia. V skutočnosti takéto obmedzenie, ak by bolo preukázané, má svoj pôvod v nariadení 2018/886, ktoré zaviedlo dodatočné clá. Ako pritom vyplýva zo spisu, žalobkyne v rámci tejto žaloby nespochybnili zákonnosť uvedeného nariadenia. Na druhej strane treba tiež konštatovať, že keďže nebolo preukázané, že by napadnuté rozhodnutie bránilo tomu, aby žalobkyne uvádzali na trh v Únii motocykle vyrobené spoločnosťou

Harley-Davidson, toto rozhodnutie neprimerane nebráni žalobkyniam vo výkone ich práva vykonávať hospodárske činnosti na trhu Únie, ani výkonu ich vlastníckeho práva pri výrobe a uvádzaní predmetných motocyklov na trh.

185 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba zamietnuť štvrtú časť piateho žalobného dôvodu, a teda aj piaty žalobný dôvod v celom rozsahu.

6. O šiestom žalobnom dôvode založenom na zneužití právomoci Komisie na politické účely

186 Žalobkyne tvrdia, že načasovanie prijatia napadnutého rozhodnutia jasne ukazuje, že správanie Komisie bolo politicky motivované. Tvrdia teda, že Komisia zneužila svoju právomoc – ktorá jej umožňuje zaistiť správne určenie pôvodu tovaru dovezeného do Únie tým, že požiada vnútroštátne colné orgány, aby zrušili rozhodnutia ZIPT – výlučne alebo prevažne na iné účely, než na ktoré jej bola udelená, čím ohrozila cieľ tejto právomoci, ktorým je zaručiť správne a harmonizované „rovnaké podmienky hospodárskej súťaže“ pre hospodárske subjekty.

187 Komisia spochybňuje tieto tvrdenia.

188 Všeobecný súd uvádza, že pod zámienkou údajného „zneužitia právomoci“ žalobkyne svojimi tvrdeniami v rámci tohto šiesteho žalobného dôvodu v skutočnosti tvrdia, že Komisia zneužila svoju právomoc. Žalobkyne totiž svojou argumentáciou v podstate tvrdia, že napadnuté rozhodnutie predstavuje skryté opatrenie obchodnej politiky, ktorého cieľom je vyvinúť tlak na vládu Spojených štátov, aby upustila od cieľ uložených podľa článku 232 zákona z roku 1962 o rozšírení obchodu.

189 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že akt obsahuje vady vyplývajúce zo zneužitia právomoci iba v prípade, ak sa na základe objektívnych, relevantných a zhodujúcich sa indícií ukazuje, že bol prijatý výlučne, alebo prinajmenšom v rozhodujúcej miere s úmyslom dosiahnuť iné ako uvádzané ciele alebo vyhnúť sa postupu osobitne predvídanému Zmluvou na riešenie okolností daného prípadu (pozri rozsudok z 20. marca 2019, Foshan Lihua Ceramic/Komisia, T-310/16, EU:T:2019:170, bod 176 a citovanú judikatúru).

190 Žalobkyne pritom nepredložili nijakú konkrétnu informáciu, okrem vágnych a abstraktných tvrdení, ktorá by mohla preukázať, že Komisia prijala uvedené rozhodnutie na iné ako uvádzané účely, teda na zabezpečenie správneho a jednotného určenia pôvodu tovaru dovezeného do Únie. Hoci žalobkyne predložili články z tlače, z ktorých niektoré sú navyše z obdobia po prijatí napadnutého rozhodnutia, treba konštatovať, že tieto články sa netýkajú ani napadnutého rozhodnutia, ani podobných rozhodnutí. Okrem toho tieto články skôr poukazujú na znepokojenie zo strany Komisie, pokiaľ ide o možnú eskaláciu sporu medzi Úniou a Spojenými štátmi v súvislosti s blížiacim sa vstupom dodatočných cieľ stanovených v prílohe II k nariadeniu 2018/886 do platnosti.

191 Preto tým, že sa žalobkyne obmedzujú na tvrdenie, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté na „politické účely“, ide z ich strany len o tvrdenie.

192 Neexistuje teda nijaká indícia, ktorá by potvrdzovala myšlienku, že postup, ktorý viedol k prijatiu napadnutého rozhodnutia, bol začatý výlučne, alebo prinajmenšom v rozhodujúcej miere s úmyslom dosiahnuť iné ciele ako ten, ktorý je uvedený v bode 190 vyššie.

193 Z toho vyplýva, že šiesty žalobný dôvod treba zamietnuť.

194 Zo všetkého, čo bolo uvedené vyššie, vyplýva, že návrhy na zrušenie napadnutého rozhodnutia treba zamietnuť.

C. O návrhu na nariadenie opatrení na zabezpečenie priebehu konania alebo vykonanie dokazovania

- 195 Komisia tvrdí, že tretí žalobný návrh žalobkýň, ktorým navrhujú, aby Všeobecný súd nariadil opatrenia na zabezpečenie priebehu konania alebo vykonanie dokazovania, ktoré považuje za vhodné, sa stal bezpredmetným, keďže dokumenty, na ktoré odkazujú žalobkyne, boli zverejnené v reakcii na ich žiadosť v tomto zmysle podanú na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).
- 196 Žalobkyne sa domnievajú, že Všeobecný súd by však mohol považovať za užitočné požiadať Komisiu o predloženie podrobnejších dôkazov, keďže dokumenty zverejnené Komisiou neumožňujú dostatočne podložiť jej tvrdenia.
- 197 Pokiaľ ide o posúdenie týkajúce sa návrhov na prijatie opatrení na zabezpečenie konania alebo návrhov dôkazných prostriedkov podaných účastníkom sporového konania, je potrebné pripomenúť, že výlučne Všeobecný súd rozhoduje o prípadnej potrebe doplnenia informácií, ktorými disponuje vo veci, o ktorej rozhoduje (pozri rozsudok z 22. novembra 2007, Sniace/Komisia, C-260/05 P, EU:C:2007:700, bod 77 a citovanú judikatúru).
- 198 V prejednávanej veci žalobkyne presne neuvádzajú dôvody, ktoré by mohli odôvodniť tento návrh na nariadenie opatrení na zabezpečenie priebehu konania alebo vykonanie dokazovania, ako to vyžaduje článok 88 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.
- 199 V každom prípade treba uviesť, že informácie uvedené v spise sú dostatočné na to, aby umožnili Všeobecnému súdu vyjadriť sa, keďže mohol účinne rozhodnúť na základe návrhov, dôvodov a tvrdení uvedených v priebehu konania a s ohľadom na dokumenty predložené účastníkmi konania.
- 200 Návrh na nariadenie opatrení na zabezpečenie priebehu konania alebo vykonanie dokazovania treba preto zamietnuť.
- 201 Z toho vyplýva, že žaloba sa zamieta v celom rozsahu bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o prípustnosti dokumentu predloženého Komisiou na účely pojednávania, ktorý obsahuje prepis konferenčného hovoru uskutočneného 24. júla 2018 medzi spoločnosťou Harley-Davidson a zástupcami jej akcionárov.

O trovách

- 202 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 203 Keďže žalobkyne nemali vo veci úspech, je opodstatnené uložiť im povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma rozšírená komora)

rozhodol takto:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Spoločnosti Harley-Davidson Europe Ltd a Neovia Logistics Services International sú povinné nahradiť trovy konania.

Papasavvas

Svenningsen

Jaeger

Mac Eochaidh

Pynnä

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 1. marca 2023.

Podpisy